

MAFFIUS

MAFFIUS, een min of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit te Maastricht.

Inhoudsopgave.

pag. 1 Wat is TAP	Officiële informatie	46 Geneeskunde en haar randgebieden
2 Over de positie van TAP	32 Promotie P. Kuypers	48 Nederlands Studenten Kamerorkest
5 In de Kijker: Rini Groothuysen	35 Brief Prof. Dr. H.A. Tiddens	50 Popagenda
12 Wat dacht je TAP?	36 Mededeling	51 Pinkpop
23 Welke ondeugden van een arts?	37 Opiniepeiling	53 De Maretak.
24 Mijmeringen bij de typemachine	38 Ontwikkeling RUL nabije toekomst	
26 De wenselijkheid van een logische gedachtengang	42 Programma-evaluatie 1.7	
28 Oordelen over Max Beekers	43 Korte berichten	
30 De inhoudsdeskundige tutor hoofdstuk 2	45 Wie Wat Waar	

REDACTIELEDEN MAFFIUS

Hekon Pasman

Max Beekers

Puck Muller

Vijverdal

Biomedisch Centrum

Marijke Niemann

Eugène Herens

Hoofdgebouw

Jaap Zuidweg

Johan Janssen

Inge Dauphin

Chris Voskamp

Joep Offermans

Studenten

Redactiesecretares

Lay Out

Adviseur

REDACTIEADRES

Inge Dauphin, Vijverdal

Vijverdalseweg 1, 043-41777, toestel 208

van de redactie...

Ook deze Maffius-aflevering heeft een centraal thema: het T.A.P. Nu is het aandacht besteden aan deze groepering (tap = technisch administratief personeel) een riskante onderneming; de betreffende geleding is immers zo groot en heterogeen dat er onherroepelijk tap-pers zijn, die zich na lezing van deze Maffius (nog steeds) buiten beschouwing gelaten voelen. Wij willen ons daardoor niet laten ontmoedigen. Voor zover de redactie deelgroeperingen of problemen onterecht onvernoemd laat, nodigt zij de tap-pers uit Maffius te bestoken met korrigerende kopij. We reserveren ruimte voor jullie in het volgende nummer!

■■■

Eind mei zal er een 'extra editie' van Maffius verschijnen, in verband met de U-raad verkiezingen; de inhoud zal in elk geval een presentatie van U-raad-kandidaten bevatten (alfabetisch!). Kandidaten, stuur ons s.v.p. materiaal: programma resp. intentie-verklaring, foto e.d., vóór 12 mei.

● Sluitingsdatum kopij Maffius nr.6: 26 mei

wat is het tap?

Het T.A.P. is (juiste antwoord aankruisen):

- a. de niet-akademici van de universiteit
- b. het personeel van de centrale diensten
- c. al het personeel dat niet bij het onderwijs betrokken is
- d. al het personeel buiten de (medische) fakulteit
- e. de onderste laag in de universitaire hiërarchie
- f. al het personeel beneden een bepaald inkomen
- g. eigenlijk van alles wat.

Als U wilt weten, of U het goede antwoord hebt aangekruist, draai dan dit blad op zijn kop (voortgangsevaluatie!?).

antwoord g: ja.; eigenlijk wel goed, ja.
antwoord f: fout; zie artikelte van Hekon over inkomens
antwoord e: fout; zelfs in het kollege van Bestuur zitten tap-pers
antwoord d: fout; zie antwoord b
antwoord c: fout; er zijn ook tap-pers bij het onderwijs betrokken, bv. de
A.V.-ploeg, de skills-labbers, etc. etc.
antwoord b: fout; ook in de fakulteit werken tap-pers, denk bv. eens aan
alle sekretaresses
antwoord a: fout; onder het T.A.P. bevinden zich ook akademici; met name
in de centrale diensten

Max Beekers.

over de positie van tap

In dit nummer wordt bescheiden aandacht besteed aan de positie van de T.A.P. (het technische en administratieve personeel) aan onze universiteit.

Daar is tweërlei aanleiding voor.

In de eerste plaats is het 'experiment in Maastricht' een experiment op het gebied van onderwijs, onderzoek en gezondheidszorg.

Dat wil zeggen, dat vooral de vorderingen en ontwikkelingen op deze terreinen onder de aandacht van het binnen- en buitenlandse publiek worden gebracht.

Licht zou echter vergeten kunnen worden, dat het experiment geen kans van slagen heeft, wanneer er niet een enthousiaste ondersteuning is van de technische en administratieve medewerkers.

Daar moet echter wel wat tegenover staan! Het mag niet zo zijn, dat bij het langzamerhand verdwijnen van de familiegeest, die er heerste toen we hier met nog maar een handjevol mensen werkten, de 'tappers' uit het vizier raken en de 'wetenschappers' komen bovendrijven. Het moet juist een uitdaging zijn voor onze RULIM om ook op het gebied van arbeidsverhoudingen en de democratie een voorbeeld te worden voor Nederland.

In andere Universiteitssteden is er de laatste tijd veel beroering over de positie van de mannelijke en vrouwelijke T.A.P.

Aan de Groningse Universiteit is sedert februari 1976 een TAP-vrouwen comité actief, dat met name ijvert voor de opheffing van de achterstelling in positie van vrouwelijke werknemers op de universiteiten en voor een rechtvaardige waardering van hun werk, zowel inhoudelijk als financieel.

★ Uit een onderzoekje van dit comité bleek, dat maar liefst 83% van de vrouwelijk TAP-medewerksters wordt betaald volgens de schalen 3 t/m 45. Dat wilde in februari zeggen een salaris tussen f 1428,- en f 1711,- bruto per maand.

★ De getallen die hier worden genoemd zijn letterlijk overgenomen uit een artikel over deze materie in de Groningse U.K. van februari van dit jaar. Deze zijn waarschijnlijk gebaseerd op de inschaling van augustus 1975. Op dit moment zijn de salariegrenzen van schaal 3 en schaal 45 om precies te zijn resp. f1330,00 - f1640,00 en f1502,00 - f2102,00.

in de kijker: Rini Groothuysen

Interview: Inge Dauphin, Puck Muller

Foto's : Jaap Zuidweg.

In de Kijker deze keer Rini Groothuysen, een kerstkind uit 1950, en sedert 1 januari 1974 bij de faculteit in dienst als secretaresse van Wim Brouwer, voorzitter van de capaciteitsgroep Huisartsengeneeskunde en vice-dekaan.

ID Hoe vind je het eigenlijk dat er een apart nummer van Maffius aan de TAP gewijd wordt?

RG Erg goed, zeker als een groot gedeelte van de faculteit uit TAP-personeel bestaat. Het is wel goed dat er eens aandacht aan wordt besteed. Dat ik het nu weer precies moet zijn, dat is natuurlijk weer wat anders.

ID Je bent hier al erg lang, je hebt alles van het begin meegemaakt. Waarom ben je bij de fakulteit gaan werken?

RG Toen ik uit Israel terugkwam heb ik een paar weken bij een uitzendbureau gewerkt en geschreven op een advertentie van de faculteit waarin enkele secretaresses werden gevraagd. Ik dacht: nou, dat lijkt me wel leuk om eens aan een fakulteit te werken, omdat ik er nog nooit mee te maken had gehad. En die Philips-ervaringen, dat technische gedoe, stond me al helemaal niet aan. Dus: gesolliciteerd, een gesprek gehad en aangenomen.

PM Kun je al wat zeggen over je ervaringen - een beetje vergelijken- de industrie en het universitaire klimaat?

RG Nou, bij Philips deed je gewoon je werk en van inspraak was er geen sprake. Hadden ze nog nooit van gehoord. Dat een secretaresse ook nog wel een mening had over iets was helemaal niet bekend. Ze hadden je echt letterlijk voor het brengen van koffie en het typewerk en voor de telefoontjes en daar had je het mee gehad. En vooral de sfeer stond me niet erg aan. Dat was de hoge baas met de heel grote auto, zakenlunches, goed afgeschut want er werden allerlei dingen bekokstoofd waar je niets van mocht weten. Of dat mensen heel vaak met telefoontje zò zaten te doen (Rini laat zien hoe dat gaat, met de hand over de telefoonhoorn). Je mocht niets weten. Het was allemaal heel geheimzinnig. Hier heb je ook wel voor niet iedereen hoorbare besprekingen maar daar was dat heel normaal.

ID Dan gaat alles hier heel anders, hè?

RG Ja. dat vind ik wel. Je kunt hier praten met mensen. Tenminste in onze groep moedigen ze je wel aan en dan probeer ik mijn mening te zeggen.

ID En wordt daar ook naar geluisterd?

RG Daar wordt meestal wel naar geluisterd, ja! Of het nou echt ook veranderingen brengt dat is een andere zaak. Maar ze vragen wel je mening.

Moeilijkheid is dat je geen specifieke inbreng hebt als b.v. huisarts sociologe etc. Je hebt alleen je 'gezond' verstand.

ID Je werk bij Philips was waarschijnlijk veel meer internationaal gericht dan hier?

RG Ja, dat was daar heel leuk. En dat mis ik hier wel. Ik bedoel, ik heb een opleiding waarbij je je steno hebt in 4 talen, typen in 4 talen, je weet je handelscorrespondentie in 4 talen en dat gebruik je hier bijna niet meer. Dat gaat hier natuurlijk achteruit. Dat vind ik wel jammer.

PM Vaktechnisch bedoel je?

RG Ja, vaktechnisch ga ik er erg op achteruit. Maar ja, andere dingen heb ik ervoor teruggekregen. Wel belangrijker, vind ik. Het contact met de mensen hier; praten over dingen. Stom, ik heb hier afgeleerd te blozen, daar had ik altijd heel veel last van. Ik kan hier met mensen praten -meer mezelf worden, beter voor mijn mening uitkomen. Gewoon in een gezelschap iets durven zeggen. Het was moeilijk maar dat heb ik hier wel geleerd. Omdat ze hier niet zeggen: Daar zegt weer iemand iets stoms, dat heeft me wel erg geholpen. Een erg fijne ervaring. Nu ben ik wel in een kleine groep begonnen, wat dat ook mogelijk maakte. We kwamen hier

met z'n tweeën, Brouwer en ik met een tikmachine, wat bankpost, een potlood en een pen. Ik wist van niks toen. Van geneeskunde wist ik helemaal niks. Daardoor had ik veel tijd om me in te werken. Nu is daar waarschijnlijk veel minder tijd voor. Mensen zijn te druk bezig met hun eigen zaken.

- ID Vind je niet dat de secretaresses die later zijn gekomen, dat die veel meer aan hun lot worden overgelaten, dat die veel meer maar zelf moeten uitzoeken?
- RG Ik dacht niet dat het in onze groep gebeurde. Op andere plaatsen komt het waarschijnlijk wel voor, dat weet ik niet. Het hangt ook erg af van de belangstelling die jezelf hebt voor de taken waar je mee bezig bent. Als je zelf belangstellend bent draag je dat over op mensen die nieuw bijkomen.
- PM Denk je dat er hierin verschil is tussen de capaciteitsgroepen onderling? Dat wat jij in je capaciteitsgroep ondervindt standaard is, of heb je de indruk dat het in anderelokaties anders is?
- RG Daar weet ik eerlijk gezegd weinig van. En hier, ja ik denk dat het heel erg bepaald wordt door de groep zelf en de secretaresse die er zit. Als de secretaresse van de hoogleraar iemand is die het allemaal zelf niet interesseert, dan is het moeilijk via haar informatie te krijgen, haar interesse op te wekken om jou iets duidelijk te maken.
- PM Je ziet je taak als secretaresse behalve het leuk functioneren in de groep ook duidelijk als een informatiekanaal?
- RG Ja.
- PM En dan niet alleen van de hoogleraar waar je secretaresse van bent naar beneden, maar..
- RG Ook omgekeerd. Van hoogleraar naar medewerkers maar ook van de medewerkers weer naar boven toe en ook naar buiten.
- ID Hoe is de taakverdeling in jullie groep? Gaat alles via jou of hebben jullie je gespecialiseerd?
- RG Het is in de groep wel voorgesteld dat alles via mij zou lopen maar dat vond ik erg omslachtig. Als er, zoals vaak, bij een of ander werk een

uitleg wordt gegeven, dan zou ik die uitleg weer aan iemand anders door moeten geven. Je hebt iets minder overzicht van wat er allemaal gebeurt, maar dat vind ik zelf zo even gevraagd.

Het is in onze groep gebleken dat specialisatie veel prettiger werkt. Iedereen heeft zijn eigen verantwoordelijkheid. Die doet dit, die heeft de projekten enz. Trouwens, ik vind dat aan de administratieve ondersteuning van projekten wel wat meer aandacht besteed mag worden. Als je b.v. een projektaanvraag leest, in ieder geval even doorleest, dan zie je gewoon: zoveel artsen, zoveel ruimte, zoveel apparaten en zoveel tijd en ergens onderaan bungelt de administratieve ondersteuning. En ik vind dat die helemaal bovenaan moet komen te staan, want het is gebleken dat een projekt valt of staat met een goede administratie.

PM Heeft een en ander aan je ideeën beantwoord zoals je begonnen bent? Je zult toch wel met een idee begonnen zijn van: go, het is leuk een nieuwe universiteit! Is het anders uitgepakt of zijn er toch dingen die je gehoopt had te vinden en niet gevonden hebt?

RG Nou, ik moet eerlijk zeggen dat ik geen enkel idee had van hoe het zou zijn, maar zoals het is geworden is het me 100% meegevallen. Je en misschien heb ik gebotst hoor. Omdat ik als eerste hier gekomen ben, dat is een andere positie dan mensen die er later bij zijn gekomen. En ik heb, ja, geluk gehad; aandacht gehad. Wat ik wilde weten, ja, er was altijd iemand die daar antwoord op kon geven. Daar was nog tijd voor.

PM Vind je dat je voldoende geïnformeerd wordt via andere kanalen dan je eigen groep? Dat je bijvoorbeeld bepaalde informatie later in de krant leest?

RG Nou, daar zit ik wel een beetje in een uitzonderingspositie, want Brouwer is vice-dekaan en krijgt dus de stukken van het F.B.O. Een gedeelte van mijn taak is post inschrijven en kijken wat erin staat. Ik krijg vaak de vraag van: Weet je wel, dat en dat stuk - van toen en toen, dan moet ik weten welk stuk en dat weet ik dan ook. Dus ik ben waarschijnlijk beter geïnformeerd. Maar normaal gesproken zou ik dat ook weer niet zijn behalve via het S.B.O, waar ik in zit, daardoor ben ik ook weer goed geïnformeerd. Anders dus dan anderen. Ik vind die informatie die ik bezit wel een groot probleem. Dat vind ik erg moeilijk. Wat doe je met de informatie die je via je werk krijgt. Geef je alles door, geef je het alleen aan bepaalde mensen door enz.

PM Het probleem van de onverenigbaarheid van functies?

RG Daar heeft het wel mee te maken. Ik ben met het idee opgeleid dat een secretaresse zwijgt over wat ze onder ogen krijgt of hoort, tenminste zo was het bij Philips. Het gemakkelijkst is om je mond te houden maar daar heb ik ook niet helemaal vrede mee. Ik ervaar dit probleem vooral op S.B.O.-vergaderingen omdat het vertegenwoordigster zijn van de TAP op dit moment weinig inhoudt en ik er ook niet zit als secretaresse van de capaciteitsgroep. Dan weet ik niet hoe ik de informatie moet verspreiden die ik heb. Moet ik wel of niet ter sprake brengen dat het F.B.O. zus of zo besloten heeft over iets waar wij nog over zitten te praten?

ID Je zei net dat het vertegenwoordigster van de TAP in het SBO op dit moment weinig voor je inhoudt. Hoe zou dat komen, denk je?

RG Omdat er onder het TAP zoveel meer valt als de secretaresses. Ik kan wel namens de administratieve kant spreken maar dat is iets wat erg weinig ter sprake komt in het S.B.O. Ik voel me in het S.B.O. echt niet de vertegenwoordigster van de maatschappelijk werkers, de mensen in het Epidemiologisch Informatiecentrum. En vanuit de groep van secretaresses komt erg weinig.

ID Ik heb gehoord dat er vroeger secretaresse-overleg is geweest. Waarom is dit eigenlijk mislukt? Via dit overleg zou toch jouw lidmaatschap van het S.B.O. voor hun benut kunnen worden?

RG Ja, ik vind het ook erg jammer dat die bijeenkomsten mislukt zijn. Er werden daar belangrijke dingen besproken zoals de plaats van de secretaresses in het matrix-management. Tevens speelde als discussiepunt: het hebben van verantwoordelijkheid van een bepaalde taak door de secretaresse. We hebben toen onderscheid gemaakt tussen het secretaresse zijn van de groep en de hoogleraar, hoofdprojecten en deelprojecten. Dat leek prettiger te werken.

De bijeenkomsten waren geen succes. De één zat op het puntje van de stoel omdat ze nog een stuk moest tikken; van een ander kwam constant de baas binnenlopen, van: zijn jullie nog niet klaar?, zo'n beetje van: hè, hè, die hebben ook weer eens wat. En weer een ander zat sigaretjes te roken van: ik zit hier nu wel, maar wat doe ik hier eigenlijk?

En twee die serieus probeerden mee te doen. En dat ging zo met horten en

stoten, er kwam weer eens telefoon tussendoor. Toen dachten we: het is de eerste keer. En toen een tweede keer weer eens geprobeerd, dat ging ook niet. Dus is het doodgebloed.

ID Dus gebrek van de secretaresses aan de ene kant en het niet serieus genomen worden van dit overleg aan de andere kant?

RG Niet serieus genomen worden is één ding. Laat ik een eigen ervaring die ik heb opgedaan noemen: Wij hebben eens per jaar in onze groep een stafdag. Dan gaat de hele groep dus bij elkaar zitten en moet er van alles echt goed en rustig doorgesproken kunnen worden. Er staan natuurlijk eigenlijk te veel onderwerpen op het programma. Daar is toen ter sprake gekomen dat ik vaak van mijn plaats was omdat ik òf in het S.B.O. zat òf ergens naar toe. Er gaat veel telefoon over mijn toestel, brieven die getikt moeten worden, blijven liggen. Opmerkingen van: ik weet wel dat je daar naar toe moet maar denk je eraan dat dit vandaag ook nog klaar moet? Ik werkte zelf ook niet prettig meer. Toen is op die stafdag besloten dat ik mijn activiteiten zou beperken omdat ik in de eerste plaats ben aangenomen als secretaresse van de groep en dat primair mijn taak was.

ID En viel het S.B.O. ook onder die activiteiten die je moest beperken?

RG Nee, dat was iets wat ik kon blijven doen.

ID Er worden vaak borrels georganiseerd om de kontakten tussen de verschillende lokaties te bevorderen. Jij zit hier nu al een poosje, is dat volgens jou een geslaagde manier?

RG Volgens mij niet. Als je een keer naar zo'n borrel bent geweest, houdt je het ook wel voor gezien. Er komen dan te veel mensen om elkaar te leren kennen. Jij blijft bij je eigen groepje. Ik heb gemerkt dat andere dingen zoals het organiseren van een sporttoernooi de mensen veel meer met elkaar in contact brengt dan zo'n borrel.

PM Je hebt ons al verteld dat je in Israël bent geweest en daar hebt gewerkt in een kibboets. Is dat een bewuste keus van je geweest?

RG Nee, het was niet, ik wil persé naar Israel. Ik begon echt de balen te krijgen bij Philips. Samen met een vriendin hadden we toen het idee om naar het buitenland te gaan. En dan ga je rondkijken en dan hoor je dat je naar een kibboets kunt. Voor hetzelfde geld was het Australië of Frankrijk geworden.

PM Vertel eens iets over Israel.

RG Nou, ik werkte daar in een kibboets. In de keuken en met de eetkar rondlopen en eten opscheppen, ik heb appels geplukt, ik heb in de noten gezeten. Daar krijg je trouwens vieze vingers van. Die werden helemaal zwart, dat moet slijten.

Het commune-achtige was op zijn retour. Eerst hadden ze alles samen opgebouwd. Toe had je nog één nette jas voor de hele commune, die diegene die naar de stad wilde kon aantrekken. Nu heeft iedereen een eigen huis en eigen spullen, En de broodmaaltijd wordt thuis gebruikt.

De jongeren willen gaan studeren en gaan naar de stad. De kibboets waar ik werkte was dan ook sterk aan het vergrijzen.

Toen de oorlog was uitgebroken zijn we naar huis gegaan omdat onze ouders vreselijk ongerust waren en ook omdat ons geld op was. Dat was de Yom-Kippur-oorlog. De mensen in de kibboets waren toen erg bezorgd om ons omdat zij de verantwoording voor ons hadden. Dat kwam er toen op neer dat we de hele dag in de schuilkelders moesten blijven met een voorraad boeken en sigaretten!

ID Zeg Rini, we maken er een eind aan. Heb je nog iets op het hart?

RG Ik heb niets wat me zomaar invalt.

WAT DACHT JE...

TAP? een peiling naar een aantal meningen van het technisch-administratief personeel van de Rijksuniversiteit Limburg

Met het oog op de eerste verkiezingen aan de RUL en wel voor de universiteitsraad en de faculteitsraad komt het begrip "geleding" om de hoek kijken. We kennen de volgende geledingen: a. wetenschappelijk personeel b. studenten en c. de groep aangeduid met de benamingen: niet-wetenschappelijk personeel, TAP (technisch en administratief personeel), TAS (technisch en administratieve staf). Elders in dit nummer vindt u hierover nog een nadere uiteenzetting.

Het is aannemelijk dat in een groep mensen met een grote variatie in o.m. opleiding, taak, verantwoordelijkheid enz. de meningen over een aantal zaken ook heel verschillend zullen zijn. Om eens naar de meningen van de onder c. genoemde groep medewerk(st)ers te informeren, hebben Puck Muller en Marijke Niemann een aantal "waarom wel/waarom niet"-vragen opgesteld (dit in navolging van Max Beekers in het j.l. maart-nummer van Maffius), welke geheel of gedeeltelijk beantwoord werden door Alice, Ben, Ferry, Hans, Henk, Math, Moon, Willem en Bernadette, Jos, José, Louis, Marlène en Pierre, die wij voor hun medewerking dankbaar zijn.

Dit onderzoek pretendeert niet een voor deze niet-wetenschappelijke groep medewerk(st)ers representatieve te zijn.

Wellicht kunnen de antwoorden en de gegeven argumentaties achter de meningen bijdragen aan een creatieve gedachten- en besluitvorming van de Denkers en de Doeners binnen deze universiteit.

Wellicht kan het feit dat enkele medewerk(st)ers, die wij om medewerking aan deze peiling vroegen, huiverig bleken te zijn om hun meningen kenbaar te maken uit angst voor (on)mogelijke repercussies, ons ook een beetje aan het denken (en doen) zetten.

Soms lijkt het wel waar te zijn: eerlijkheid duurt 't langst, maar soms lijkt 't ook een gevaar te zijn en dan is men voor eerlijkheid 't bangst. En dat is toch jammer.

waarom

ik vind dat ik betrokken ben bij de universiteit.

- * Omdat ik de opbouw van de RUL een zaak vind waarvoor het de moeite waard is je in te zetten. M.n. de basisfilosofie van de universiteit en de afdeling waar ik werk spreken mij aan en hebben een positieve invloed op mijn motivatie.
- * Door mijn werk. Indien ik hier niet zou werken zou ik nooit iets met de universiteit te maken krijgen. Het is aardig om te weten dat je meewerkt aan de opbouw van een universiteit met geheel nieuwe onderwijsvormen.
- * Mijn werk bij de RUL, de gelegenheid om mee te werken aan een jong groeiende organisatie. Ben geïnteresseerd in de studie-opzet van de medische faculteit. Er worden veel mogelijkheden geboden om de betrokkenheid tot de universiteit te vergroten, b.v. d.m.v. het bijwonen opening studiejaar, open dag Skills Lab idem Vijverdal, geboorte-borrel Biofysica. Alleen jammer dat de dienst het niet altijd toelaat om aan zulke activiteiten deel te nemen, doordat ze in werktijd vallen.
- * Omdat ik hier werkzaam ben en me langzamerhand ben gaan interesseren in het onderwijs/systeem. De kans om - in geringe mate - mee te werken aan de opbouw van de universiteit, wat al een uitdaging op zich is.
- * Omdat ik kan bijdragen aan "het experiment" met mijn maaskeitjes/kiezelsteentjes Ben trots op de totstandkoming van de universiteit. Wil me graag inzetten voor het pionierswerk.
- * Doordat ik hier werk.
- * Voel me gedeeltelijk bij de universiteit betrokken. In het begin van de start van de universiteit waren de mogelijkheden tot contact met iedereen veel groter. Alles verliep nog wat informeel. Door de grote groei van de univ.bevolking en de te snel groeiende afdelingen verminderen deze mogelijkheden tot betrokkenheid. Men gaat eigenlijk kleine gemeenschappen op zich vormen. Voorts houdt het hebben van een gezin b.v. de mogelijkheid tot betrokkenheid vrij beperkt.
- * Omdat ik er werk en omdat ik Maastrichtenaar ben.
- * Fascinerend opbouw van een faculteit te kunnen meemaken en hierbij een inbreng te hebben. De link naar het veld hier duidelijk prioriteit heeft.
- * Hoewel aan de huidige, naar bureaucratie neigende situatie, wel het één en ander veranderd kan worden, voel ik mij toch min of meer betrokken bij de ideeën van de universiteit. De integratie van verschillende disciplines geeft iedere medewerker en student een kans om mee te participeren in onderzoek, onderwijs en gezondheidszorg. Onder "medewerker" versta ik hier zowel TAP als W.P. Ik wil dit nog even accentueren, omdat meer dan eens gebleken is dat je als TAP-medewerker jezelf naar voren moet schuiven om in andere disciplines enige inbreng te hebben. Ik geloof dat het dan ook belangrijk is dat je van het begin af aan zelf tijd vrij moet maken om in die betrokkenheid te delen in vorm van commissies etc.
- * Noodzaak.

waarom

ik vind dat ik niet betrokken ben bij de universiteit.

- * Weinig planmatige opzet. Neem nu bijvoorbeeld de huisvesting.
- * Weinig betrokkenheid op elkaars gebeuren. Een beetje "loszand wereld".
- * Omdat het me niet interesseert.

Waarom het werken aan de universiteit geheel of grotendeels aan mijn verwachtingen voldoet.

- Mijn verwachtingen omtrent het bereiken van directe resultaten zijn nooit zo vreselijk hoog geweest. Waar het mij om gaat is, hoe kan er gewerkt worden, wat voor arbeidsklimaat heerst er. En wat dit betreft kan ik zeggen dat ik niet teleurgesteld ben, zeker in vergelijking met mijn vorige werkkring (ook een instelling van w.o.)
- Eigenlijk een beetje tegengevallen omdat ik een meer, c.q. goed georganiseerd bedrijf verwacht had, maar door de nog op te bouwen moderne universiteit is dit verklaarbaar. Wat mij wel tegenvalt is dat deze universiteit met moderne onderwijsvormen toch niet helemaal van "het oude" los komt; de aan te schaffen toga's en een pedel, bijvoorbeeld!
Er heerst tussen de diensten/afdelingen te weinig coordinatie.
- De universiteit geeft mij de gelegenheid om mee te werken, te denken en te bouwen met een eigen inbreng aan de vervolmaking van deze jonge, groeiende organisatie. Men is zonder verleden te werk kunnen gaan. Verder is er een leuke sfeer onder de medewer(st)ers en men doet m.i. genoeg om het onderlinge contact te bevorderen.
- Het is, ondanks de vele onduidelijkheden in taakstellingen en doelstellingen e.d., wel duidelijk waarnaar je als instelling streeft. Al met al zitten we in de goede richting te werken en boeken we, soms met vallen en opstaan, toch aardige resultaten. Een probleem vind ik wel dat deze einddoelstellingen van de RUL/MFM bij een te gering aantal medewerkers voldoende helder zijn. Voor mezelf vind ik dat, afgezien van de te overwinnen kinderziektes, aan mijn verwachtingen heel goed beantwoord wordt.
- Door het zelfstandig en verantwoordelijk werken en door de vele contacten met studenten en medewerkers.
- Het werk op mijn afdeling voldoet zeker aan mijn verwachtingen. Wat mijn verwachtingen inhielden laat ik in het midden.
- De sfeer op onze afdeling is goed en mijn persoonlijke contacten met degenen die ik ken (al worden dat er relatief steeds minder) zijn eveneens goed te noemen zodat het werken op zich aan de universiteit wel aan mijn verwachtingen voldoet.
- Het werkklimaat is best plezierig. Voordat ik er vast kwam werken, werkte ik er al een tijdje als uitzendkracht, zodat de verwachtingen die ik had toen ik in vaste dienst ging, wel uit zijn gekomen.
- Het voldoet grotendeels aan mijn verwachtingen doordat je veel voldoening in je werk kunt vinden, aangezien een onderzoek uitgespit kan worden en er de mogelijkheid bestaat het van meerdere kanten te belichten; er zit geen economische drang achter, zoals je die in de industrie vaak sterk voelt.

Waarom het werken aan de universiteit niet aan mijn verwachtingen heeft voldaan (en ik er toch nog bij in dienst ben).

- Omdat anders geen keuze voor mij meer is.
- Had een meer duidelijke taakstelling verwacht, misschien ten onrechte! heb er el lang op zitten wachten.

W

aarom ik met mijn problemen bij mijn 'werkbaas' terecht kan.

- Omdat de structuur van de afdeling garanties biedt dat problemen besproken kunnen worden en omdat bij de chef belangstelling en kennis aanwezig is omtrent de werkzaamheden van de afdeling, de problemen die zich daar voordoen.
- Omdat hij er de (werk)tijd voor neemt om iets uit te leggen of aan te horen. Hij staat iedereen te woord en kent geen discriminatie (iets wat normaal bij anderen veelvuldig voorkomt). Hij is altijd bereid je te helpen, ofschoon hij het altijd druk heeft.
- Mijn werkbazen voldoen in ruime mate aan mijn opvatting dat zij open moeten staan voor de opvattingen, ideeën enz. van anderen. Ik kan met veel problemen naar hen toe stappen.
Er wordt op onze afdeling en m.i. ook binnen de hele universitaire organisatie een goed personeelsbeleid gevoerd.
- We liggen elkaar goed. Bij ons leeft de overtuiging dat ieder zijn uiterste best doet en naar vermogen zijn taken vervult; dat er over en weer een vertrouwensrelatie bestaat en er vrij-uit gepraat kan worden.
En dat daarbij blijkt dat de mening van de ondergeschikte van belang wordt gevonden hoort er stellig bij.
- Omdat ik daar gehoor vind.
- Deze vraag beantwoord ik liever niet omdat ik dit niet de juiste manier vind waarop ik dit soort dingen uiteenzet.
- Ik kan inderdaad met mijn problemen bij mijn werkbaas terecht.
- Iemand die direct klaar staat te luisteren.
- Iemand die het wel en wee van zijn mensen interesseert.
- Er geluisterd wordt naar de te berde gebrachte problemen. Wat nog voornameer is, er ook daadwerkelijk iets gedaan wordt, indien mogelijk.
- Het werk is erg individueel en daarom zul je ook veel zelf moeten oplossen, maar ik geloof dat als ik er echt niet uit zou komen ik wel bij mijn werkbaas terecht zou kunnen.

Waarom

ik met mijn problemen niet bij mijn 'werkbaas' terecht kan.

- Mijn werkbaas heeft ontzettend weinig tijd om naar problemen te luisteren.
- Afstand misschien voor mij te groot.
- Het feit, dat een medeverker een aantal "werkbazen" in verschillende projecten kan hebben, scheidt op zich al moeilijkheden, hoewel het zeker ook voordelen biedt. Het wordt moeilijker een goede tijdsindeling te maken en daarmee samenhangend een goede verantwoording van werk,- resultaten,- en problemen, laat staan problemen van persoonlijke of sociale aard.
- Man heeft het veel te druk.

Waarom ik vind dat ik voldoende geïnformeerd word.

- Ik weet niet of ik al of niet voldoende geïnformeerd wordt omdat ik niet weet op welke manieren ik geïnformeerd kan worden. Het is verder ook een persoonlijke zaak, de een wil nou eenmaal meer weten dan de ander.
- Door Maffius en door contacten.
- Voor mij geldt dat ik uit hoofde van mijn werkzaamheden en vanwege het van meet af aan in dienst zijn bij deze instelling geïnformeerd ben. Dit geldt echter niet voor alle anderen. Er moet dan ook spoedig een goed intern communicatie-beleid komen. Trouwens, door de komst van U-raad en fac.raad zal de interne communicatie aanzienlijk beter (moeten) worden.
- Ik vind dat ik voldoende geïnformeerd word omdat mijn baas altijd alles direct doorgeeft en omdat er genoeg informatiebronnen zijn (Knipselkrant, Maffius) en evt. ook nog de Voorlichtingsdienst.
- Wat mededelingen betreft vind ik de informatie soms slecht. Dit komt omdat er een competentievraagstuk in het spel is. Ik denk b.v. aan mededelingen betr. vrij-af op feestdagen en einde diensttijd op sommige dagen. Overigens vind ik wel dat de informatie m.b.t. het hele universiteitsgebeuren steeds beter wordt. Maffius en de losse schriftelijke mededelingen (UR enz.) dragen steeds meer bij aan de beeldvorming van wat er zich nu in zo'n universiteit afspeelt.
- De besluitvorming van het College van Bestuur vindt niet altijd op even doorzichtige wijze plaats. Op dit punt zou de informatie verbeterd kunnen worden. Doch over het algemeen krijg ik voldoende informatie.
- Vind ik niet.
- In de capaciteitsgroepvergadering vindt veel uitwisseling van belangrijke informatie plaats; of dit later voldoende zal zijn, kan ik nu nog niet beoordelen.
- Waarover?

Waarom ik vind dat ik niet voldoende geïnformeerd word.

- Ik vind dat ons informatieblad Maffius te weinig aandacht besteedt aan niet-wetenschappelijke medewerkers en ik vind dat de andere informaties wel wat te wensen overlaten. Het is n.l. vaak zo dat als er nieuws is van de RUL, de medewerkers dit via de krant moeten vernemen, wat voor de betrokken medewerkers niet altijd als even prettig ervaren wordt.
- Doordat de gemeenschap te snel groeit kan de informatie volgens mij (nog) niet goed functioneren. Tevens vraag ik mij af of in een grote gemeenschap in het algemeen de informatie wel voldoende kan zijn.
- Omdat mij vaak de tijd en de zin ontbreekt elke informatie die ik krijg door te nemen.
- Waarover?

via

welke kanalen ik informatie verwacht.

- Via . het werkoverleg (van de chef)
 - . publicatieborden
 - . blauwe gedeelte van Maffius > officiële informatie
- Daarnaast kan Maffius een functie vervullen bij informatie met een minder officieel karakter.
- Informatie moet gescheiden zijn in "medische" en "algemene". Momenteel komt de informatie via Knipselkrant, Maffius en werkbaas en collega's. De Knipselkrant bevat alleen medische aangelegenheden en de Maffius gaat ook al die richting uit (hetgeen ik zeer betreur). Ik hoop c.q. verwacht dat de Maffius meer de vorm krijgt van een "normaal" personeelsblad en dat het niet een "onderonsje" blijft, maar een "open" blad wordt, waaraan "iedereen" zijn/haar bijdrage kan leveren.
- Maffius, werkbaas, info-bulletins over allerlei zaken (zoals nu bij de UR), open dagen (bij de verschillende cap. groepen), medewerkers/medewerksters onderling. (niet in volgorde van belangrijkheid)
- Via Maffius.
 - V.w.b. informatie van FBO-vergaderingen d.m.v. besluitenlijsten en/of het op ruime schaal verspreiden van verslagen, moet ik zeggen dat dat voor mij nauwelijks een oplossing biedt (en het is bovendien kostbaar aan mankracht en materiaal). Ik zie wel een oplossing in de vorm van een zeer frequent verschijnend officieel informatieblad met gegevens uit U-raad, C.v.B., fac.raad en - bestuur, diverse commissies etc. Een mooie taak voor een afdeling Voorlichting en een terechte taak ook, zij het wel in samenwerking met anderen.
 - Via Maffius, Personele Zaken, Commissies (planningsgroepen, projectgroepen).
 - Ik weet niet eens welke kanalen er allemaal bestaan!
 - Via afdelingschef, via Maffius en via prikboarden, stencils etc.
 - Via capaciteitsgroep en sectie.
 - Duidelijke informatie via de daartoe aangewezen kanalen, b.v.:
 - werksituatie via werkbaas en voorzitter capaciteitsgroep
 - werkverordeningen via personeelszaken
 - organisatie en structuur via Maffius
 - Ik zou de verslagen van het F.B.O. en commissies via de secretaresse van de capaciteitsgroep willen zien. De capaciteitsgroep is tenslotte een thuishaven waar dit soort informatie besproken dient te worden.
 - Maffius is een goede informatiebron, maar ik geloof, dat dit blad een klein beetje een element van ontspanning moet houden en niet overspoeld moet worden met dit soort zaken.
 - Tot nu toe: F.B.O.- L.O.- Maffius overzichtsverslagen van andere commissies.

Waarom ik behoefte heb om medewerkers van andere afdelingen/lokaties (beter) te leren kennen.

- Het komt de motivatie voor je werk ten goede wanneer je weet waarvoor, voor wie en met wie je werkt.
- Voor mijn werk is het nodig om te weten wat de medewerkers van andere afdelingen doen. Het is tevens prettig om te weten dat men op het Provisorium niet alleen maar dieren opensnijdt en dat er op Vijverdal niet alleen geestelijk gestoorden rondlopen maar er ook andere werkzaamheden worden verricht (diabetes en hypertensieproject b.v.)
- Mijn functie brengt met zich mee dat ik praktisch met iedere medewerk(st)er enigermate contact heb (gehad). Ik vind het ontzettend leuk om hen later op de een of andere manier te ontmoeten om dan met hen van gedachten te wisselen in eerste instantie over hun werk - maar ook over andere zaken.
- Omdat men vaak met iemand telefonisch in contact komt en men zich dan moet afvragen wie dat nu is.
- Een noodzaak voor mij i.v.m. een goede uitoefening van mijn taken. Naast de zakelijke aspecten zijn er ook voldoende persoonlijke aspecten om medewerkers van andere afdelingen te leren kennen. Het is jammer dat een behoorlijke introductie voor nieuwe medewerkers nog altijd ontbreekt.
- Om op de hoogte te zijn van de functie en deskundigheden van de verschillende werknemers en capaciteitsgroepen en diensten.
- Behoefte is voor mij een beetje sterk uitgedrukt maar ik zou het leuk vinden als er meer mogelijkheden geboden werden om elkaar te leren kennen. Bij de diverse borrels blijven de afdelingen ook samenklitten en er komen altijd dezelfde mensen (waar ik natuurlijk niets op tegen heb want ik ben er een van).
- Persoonlijk heb ik ervaren dat na een persoonlijk contact met medewerkers van andere afdelingen de samenwerking veel vlotter en soepeler gaat lopen. Tevens wordt de interesse wat iemand anders doet steeds groter, zodat de betrokkenheid bij het totale gebeuren automatisch groeit.
- Vanwege de integratie van mijn werk in de totaliteit van de opzet van onderwijs, onderzoek en gezondheidszorg.
- Er is een redelijk contact tussen de medewerkers van verschillende afdelingen (op Vijverdal - meer binnen de geledingen: TAP; wetenschappelijk, dan over de geledingen heen).
- Er zou meer contact moeten zijn tussen de locaties.
- Omdat het eventueel bij mijn werk goed van pas kan komen en bovendien in mijn sociaal contact ontmoet ik graag mensen met zoveel mogelijk verschillende achtergronden.

Waarom ik geen behoefte heb om medewerkers van andere afdelingen/lokaties (beter) te leren kennen.

door niemand beantwoord, hoera

Waarom

Waarom ik vind dat de mogelijkheden van TAS-personeel meer dan op dit moment gebeurt zou kunnen worden ingezet in commissies, planningsgroepen, tutorgroepen e.d.

- Omdat de inbreng bij commissie-werk niet afhankelijk is van het al dan niet behoren tot het wetenschappelijk personeel, dient het niet-wetensch. personeel op evenredige wijze vertegenwoordigd te zijn in commissies. Of dit ook geldt voor plannings en/of tutorgroepen, kan ik niet beoordelen.
- Gezien mijn belangstelling voor het universiteitsgebeuren, ons nieuw onderwijsstelsel enz. zou ik het zeer op prijs stellen als ik meer dan nu betrokken kon worden.
- Gelukkig dat de MFM het principe-besluit heeft genomen de scheiding W.P.-TAS-personeel ook in allerlei commissies/projectgroepen zitting te doen nemen, resp. tutor en andere onderwijsfuncties te doen vervullen. Een daadwerkelijke betrokkenheid van de T.A.S. is noodzakelijk bij het "wel en wee" van deze instelling.
- Het zou zeer zinvol zijn als TAS-personeel ook zou functioneren als tutor.
- Deze vraag kan ik moeilijk beantwoorden omdat ik gewoon niet weet wat mijn taak zou kunnen zijn. Ik ben ook niet voldoende geïnformeerd over wat er zich afspeelt in deze groepen.
- Door een duidelijke scheiding te trekken tussen w.p.- en TAS-personeel gaat men er van uit dat de opleidingen van TAS-personeel op een dergelijk niveau is blijven staan dat zij geacht worden op hoger niveau niet mee te kunnen denken. Aan de andere kant wordt er tijdens de uitvoering van de taak, waar je voor aangenomen bent, b.v. research, wel van je verwacht dat je op alle niveau's meedenkt. Verder kan TAS-personeel een wezenlijke inbreng hebben in commissies, planningsgroepen en tutorgroepen, omdat zij door hun soort opleiding vaak meer op de praktijk gericht zijn.
- Ik geloof ook dat er meer uit moet gaan van TAS-personeel zelf.
- Het is nooit slecht als er zoveel mogelijk mensen uit verschillende geledingen bij betrokken worden.
- Van de faculteit zou ik graag zien, dat alle medewerkers ingezet zouden worden in tutorgroepen en eventueel planningsgroepen. Het lijkt me geen wet van Meden en Perzen om alleen w.p.-medewerkers als tutor aan te stellen. Het is zelfs beter om met een aantal vrijwillige tutores uit alle geledingen te werken dan met hetzelfde aantal die min of meer verplicht gekozen zijn uit één geleding.

Waarom ik vind dat de mogelijkheden van TAS-personeel niet meer dan op dit moment gebeurt zou kunnen worden ingezet in commissies, planningsgroepen, tutorgroepen, e.d.

- Het inzetten van TAS-personeel in commissies en planningsgroepen lijkt me i.v.m. de specificiteit van deze projecten erg moeilijk te verwezenlijken.
- Omdat TAS-personeel niet zonder meer is opgeleid om aan alle activiteiten deel te nemen.

Waarom ik vind dat TAS-personeel moet meedelen in de 'pot' extra-honorering.

- Wie wordt bedoeld met TAS-personeel?
- Mijn mening is, dat je gedurende de werktijd waarvoor betaling door de RUL plaatsvindt, geen andere inkomsten kunt verwerven. Bovendien vind ik de absurde verschillen in inkomsten, die er nog steeds bestaan, iets waanzinnigs. Nu men voorlopig nog vast zit aan een systeem waarbij extra-honorering mogelijk is, moet het óók zo zijn dat iedereen van de groep in deze extra honorering kan delen.
- Zonder TAS-personeel was er geen wetenschappelijk werk mogelijk.
- Indien er medewerk(st)ers zijn die een flinke bijdrage leveren aan de werkzaamheden van een hoogleraar of iemand anders die voor bovengenoemde regeling in aanmerking komt, mogen deze best meedelen in de pot extra-honorering. Verder moet deze pot ten goede komen aan de hele universiteit omdat degenen die daarvoor in aanmerking komen hun werkzaamheden alleen kunnen verrichten in samenwerking met de universiteit en de daarin werkzame mensen.
- Gelijke monniken- gelijke kappen.
- Hun salariëring ligt meestal zeer vast en zij hebben géén of weinig mogelijkheden om elders werkzaam te zijn.
- Aangezien TAS-personeel in sommige gevallen ook aan de pot extra-honorering bijdraagt zou ik niet weten waarom deze niet zouden mogen meedelen.
- Uit deze pot zouden algemene zaken betaald kunnen worden.
- Misschien leuk om een gedeelte ervan te gebruiken voor het opzetten van een personeelsvereniging.

Waarom ik vind dat TAS-personeel niet moet meedelen in de 'pot' extra-honorering.

- Eigenlijk zou die hele pot niet moeten bestaan, maar omdat nu eenmaal de marktwaarde van artsen zo hoog ligt valt daaraan niet te ontkomen. Het zou t.o.v. het overige rijkspersoneel onjuist zijn en een verkeerd aanwenden van gelden bestemd voor de gezondheidszorg, als het TAS-personeel uit deze pot extraatjes zouden ontvangen.
- M.h.o. op het probleem bij een wèl-meedelen in de pot, n.l. dat dit inkomensongelijkheid tussen medewerkers geeft onderling (gelijkwaardig niveau, gelijkwaardige taken e.d.). Voorbeeld: secretaresse van de chirurg deelt wel mee in de pot en de secretaresse van de decaan niet (er zijn geen extra inkomsten) Eenzelfde vergelijking is nog duidelijker te maken met medewerkers van centrale diensten. Dit dilemma vraagt ook al om een pleidooi om extra-inkomsten niet mogelijk te doen zijn!
- Wanneer een juiste taakomschrijving en taakwaardering is en daardoor juiste honorering is extra-honorering niet gewenst.

W Waarom ik vind dat er voor de faculteitsraad binnen de geleding gestemd moet worden.

- Vraag niet begrepen.
- De keuze zou zeer beperkt zijn omdat je maar weinig mensen zult kennen.

- Hoewel in theorie er veel voor pleit de stemming door de geledingen heen te laten plaatshebben, blijkt in de praktijk dat stemmen binnen de geleding de meeste garantie biedt dat elke geleding optimaal vertegenwoordigd is in de bestuursorganen.
Het gevaar van 'over-ruling' door het wetenschappelijk personeel ten koste van het niet-wetensch. personeel is niet denkbeeldig.
- In een democratische universiteit dient er ook democratisch gestemd te worden.
- Deze stemming leidt m.i. tot een gevarieerder gezelschap binnen de faculteitsraad.
- Omdat men er dan zeker van is, dat er van verschillende groeperingen mensen in de faculteitsraad komen te zitten.
- Het is moeilijk de capaciteiten van mensen uit andere geledingen goed naar waarde te schatten (in mijn geval het w.p. en studenten). Het wordt al heel vlug beperkt tot de enkele vriendjes die men in andere geledingen heeft zitten of tot de meer populaire knapen uit die geledingen.
Elke geleding heeft ook specifieke problemen te behartigen in het raadswerk; een echte betrokkenheid met de achterban is er niet bij het stemmen op kandidaten uit andere geledingen.

Waarom

Waarom ik vind dat er voor de faculteitsraad over de geledingen heen gestemd moet worden.

- Zò kun je verantwoord stemmen.

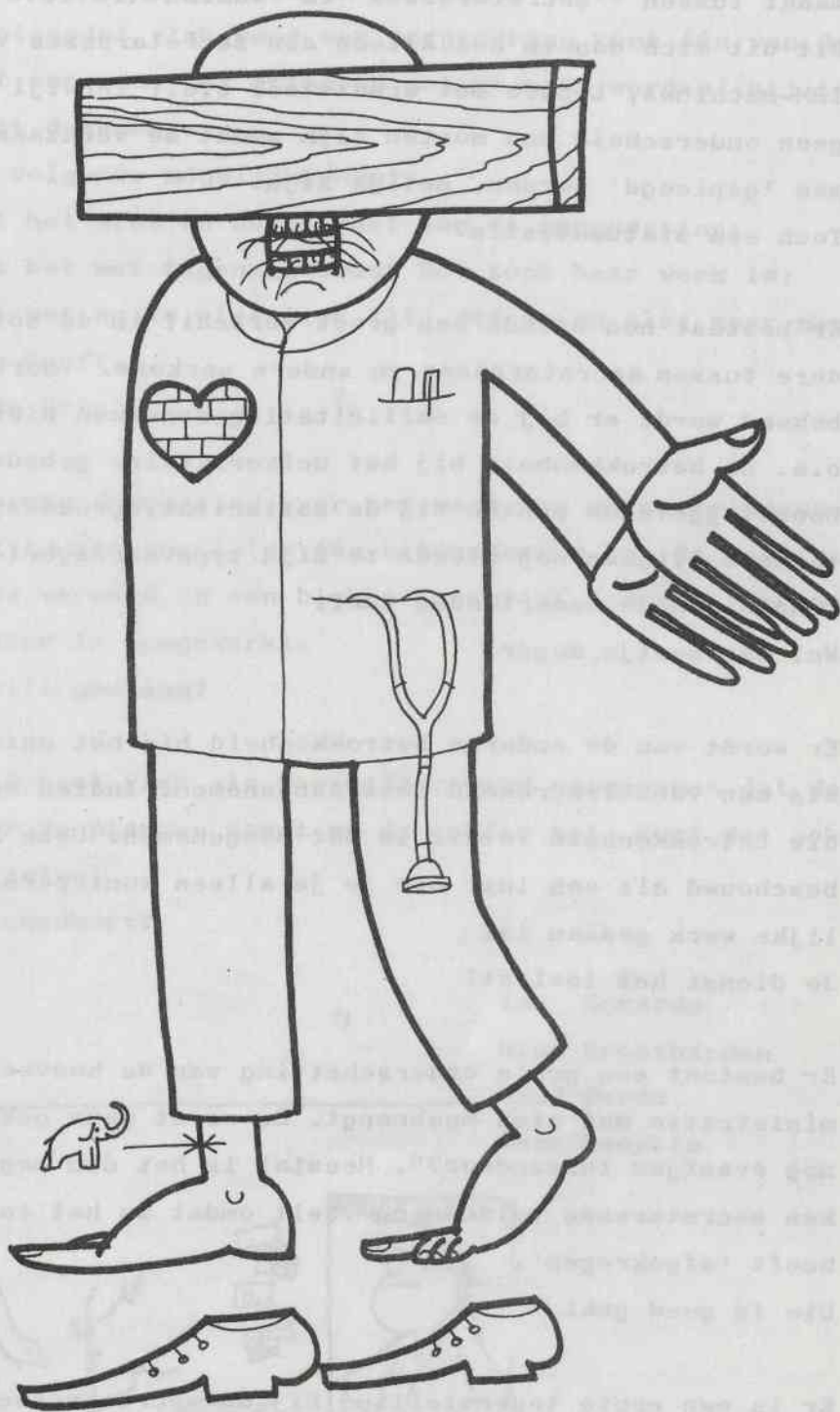
Waarom ik me betrokken voel/terugvind in Maffius.

- Mijn betrokkenheid tot Maffius ligt in het feit dat deze een belangrijk stuk informatie verzorgt m.b.t. het universiteitsgebeuren. Ik vind dat een blad als Maffius hoort bij een organisatie als de onze en dat zo'n blad leesbaar moet zijn voor iedere medewerk(st)er. Iedereen kan aan dit laatste meewerken.
- Het is erg belangrijk dat in Maffius ook officiële gegevens gepubliceerd worden, zoals bijv. een lijst van nieuwe medewerkers.
- Omdat dit voor mij tot op heden het enige duidelijke kanaal is om geïnformeerd te worden over het reilen en zeilen aan de faculteit.
- Je hoort eens wat er gebeurt op plaatsen in de universiteit waar je niet zo vaak contact mee hebt.
- Maffius publiceert naar mijn mening een groot gedeelte van wat leeft binnen de universiteit. Wanneer je weinig contact hebt met mensen van andere locaties door je werk dan moet je het hier vaak van hebben.
Verder vind ik het erg goed dat er overzichtsverslagen van verschillende commissies in gepubliceerd worden.

Waarom ik mij niet betrokken voel/terugvind in Maffius.

- Ik heb nog steeds moeite mij thuis te voelen in het Maffius jargon (Sociaal wetenschappelijke terminologie). Bovendien wekt het veelvuldig gebruik van voornamen van personen die je niet kent, bij mij de indruk dat Maffius een communicatieblaadje is tussen die personen, waar je zelf buiten staat.
- Ik voel mij niet betrokken bij Maffius omdat dit z.g. "personeelsblad" meer een onderonsje is tussen enkele mensen, en er voorts termen in voorkomen die onduidelijk zijn voor niet-insiders. Er wordt teveel onderscheid gemaakt tussen studenten, wetenschappelijk medewerkers en "gewone" medewerkers.
- Ik voel mij niet zo erg betrokken bij Maffius omdat ik vind dat het TAS-personeel bij Maffius een beetje in de vergeten hoek zit. Maffius besteedt n.l. de meeste aandacht aan studenten en wetenschappelijk personeel.
- Maffius tendeert te zeer tot een blad waar m.n. onlustgevoelens, negatieve kritieken in gespuid worden. Ik vind verder dat sommige artikelen onnodig tegen de haren in strijken.
- Doordat ik hoofdzakelijk commentaren van het onderwijs, van de studenten, van de wetensch. medewerkers terugvind en hun problematiek mij niet interesseert (kan interesseren) vind ik dat ik mij niet betrokken voel bij Maffius. Er zou b.v. voor de mensen uit de centrale diensten (en dat zijn er toch wel een paar) wel iets meer in kunnen staan. Dat zouden best onderwerpen uit o.m. het onderwijs kunnen zijn maar dan in iets eenvoudiger termen (wij zijn tenslotte maar leken). Voorts zou ik graag wat meer feitelijke informatie willen zien (b.v. de mogelijkheden om gebruik te maken van de sportaccomodatie op Vijverdal, het organiseren van sportevenementen (zoals over de komende sportdag op 21 mei a.s. bijvoorbeeld) ●

Welke ondeugden van een arts
zijn hier getekend? (zie pag 51)

Mijmeringen bij de typemachine

Het meeste van wat hieronder staat kan waarschijnlijk de rest van de tap-pers niet veel schelen.

- Er wordt - materieel gezien tenminste - nog steeds onderscheid gemaakt tussen *'secretaresses' en 'administratieve medewerksters'. Dit uit zich dan in het alleen aan secretaresses verschaffen van IBM-machines, L-buro met draaistoel e.d.; terwijl juist hierin geen onderscheid zou moeten zijn omdat de werkzaamheden die hiermee 'gepleegd' worden, gelijk zijn.

Toch een statuskwestie?

- Er bestaat nog steeds een groot verschil in de sollicitatieprocedure tussen secretaresses en andere werkers. Voor zover aan ons bekend wordt er bij de sollicitatiegesprekken niet gesproken over o.a. de betrokkenheid bij het universitaire gebeuren e.d.. Doorslaggevende punten bij de sollicitatieprocedure van een secretaresse blijken nog steeds te zijn typevaardigheid en redelijke kennis van de Nederlandse taal.

Wel een beetje mager!

- Er wordt van de anderen betrokkenheid bij het universitaire gebeuren als een vanzelfsprekend iets aangenomen. Indien een secretaresse die betrokkenheid voelt, is dat meegenomen. Deze betrokkenheid wordt beschouwd als een luxe die je je alleen kunt permitteren als je eigenlijke werk gedaan is.

Je dienst het toelaat!

- Er bestaat een grote onderschatting van de hoeveelheid werk die administratie met zich meebrengt. Er wordt gauw gezegd: "Kan dat er nog eventjes tussendoor?". Meestal is het dan nog zo, dat de betrokken secretaresse voldoening voelt omdat ze het toch nog op tijd heeft 'afgekregen'.

Die is goed gek!

- Er is een grote tegenstelling bij de secretaresses tussen het vragen en dragen van verantwoording. Het komt vaak neer op het dragen van

* voortaan samengenoemd als secretaresses.

verantwoording als het je uit komt. Dat wil dus eigenlijk zeggen, dat het oh zo gemakkelijk is om tussentijds terug te vallen op je soms toch wel erg knusse verdomhoekje!

Ter illustratie:

In een groep is principieel de beslissing genomen dat de secretaresse betrokken moet worden bij het hele gebeuren wat o.a. inhoudt dat zij de huishoudelijke vergaderingen bijwoont.

Stel het volgende: vlak voor een vergadering komt één van de medewerkers met een stuk dat dringend getikt moet worden (hij is weer eens te laat daarmee).

Er zijn de volgende mogelijkheden:

1. zij doet het niet en neemt deel aan de vergadering;
2. zij doet het met tegenzin omdat het toch haar werk is;
3. zij doet het en is eigenlijk blij dat ze nu niet meer naar de vergadering hoeft.

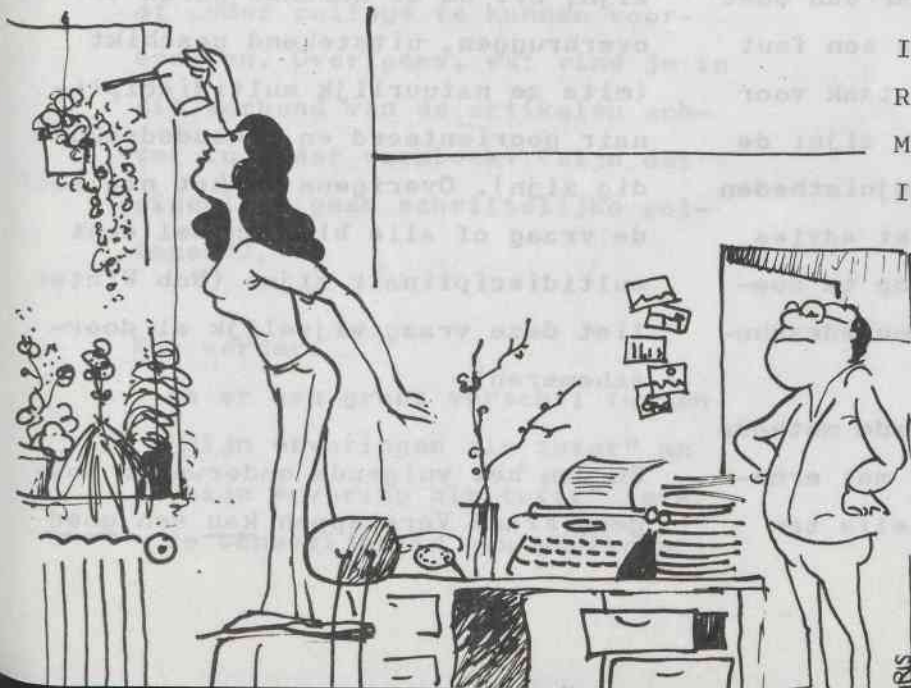
Welke van de drie?

- Er wordt weinig waardering over het werk van de secretaresse uitgesproken. Er is nog nooit (op één uitzondering na) de naam van een secretaresse vermeld in een blokboek terwijl daaraan voor een groot deel door haar is meegewerkt.

Al es bij stil gestaan?

- Er wordt nog heel vaak als vanzelfsprekend aangenomen dat de secretaresse voor de planten zorgt en de koffie zet. Komt dat ook in onze taakomschrijving?

Komt die binnenkort?

Ine Gerardu

Rini Groothuysen

Maud Pardo

Inge Dauphin

de wenselijkheid van een logische gedachtengang

Zullen we de schriftelijke discussie over al of niet inhoudsdeskundige tutores nog maar even voortzetten? (Een beetje polemieek ligt me wel). De meest gehoorde argumentatie tegen inhoudsdeskundigheid van tutores is als volgt samen te vatten: een tutor zou met al te veel graagte op inhoudsvragen kunnen reageren en, in zijn enthousiasme, misschien zelfs "op hol slaan", met als gevolg dat de zelfwerkzaamheid en het vermogen tot zelfstandig en kritisch denken van de studenten aangetast zouden worden. Ook ik zou dat ten zeerste betreuren. Als we echter tóch eenmaal pleiten voor een goede tutortraining, dan lijkt het me een kleine moeite om bij die tutortraining enige oefening in zelfbeheersing in te bouwen. Daarmee zou onze zelfwerkzaamheid gewaarborgd zijn. Als tweede bezwaar noemt men het feit dat inhoudelijke fouten een zeer nuttige stimulans kunnen zijn om beter te studeren. O.K., maar dan moet je wel weten dat er ergens een fout gemaakt is. Een prachtige taak voor een tutor zou m.i. dan ook zijn: de studenten attenderen op onjuistheden en onvolkomenheden, met het advies om een en ander nog eens op te zoeken, c.q. een "echte" inhoudsdeskundige te raadplegen. De door Max Beekers genoemde methode van confrontatie achteraf met ernstige ontsporingen, soms zelfs ten

koste van mensenlevens, verdient, dacht ik, weinig navolging (ondanks de "leer-ervaring" ervan). Een heel merkwaardig argument vind ik het volgende: het Maastrichtse experiment kan nooit zijn waarde (loosheid) aantonen als o.a. de tutorrol niet als constante optreedt. Beste Max, ik hoop dat we met verbeteringen aan ons onderwijs niet hoeven te wachten totdat een eventueel falen van het systeem bewezen is! Dit wat betreft de principiële tegenargumenten; er is ook nog een praktisch probleem, nl.: waar haal je multidisciplinair-inhoudsdeskundige tutores vandaan? Het antwoord is simpel: van ons aller MFM! In Maastricht opgeleide artsen zullen, als alles goed gaat, èn multidisciplinair èn deskundig zijn en zullen bovendien weten hoe een tutor moet zijn.

Echter, ook traditioneel opgeleide artsen en ouderejaars MFM-studenten zijn, bv. om de komende jaren te overbruggen, uitstekend geschikt (mits ze natuurlijk multidisciplinair georiënteerd en inhoudsdeskundig zijn). Overigens is het nog maar de vraag of alle blokken wel echt multidisciplinair zijn. (Rob Winter liet deze vraag wijselijk al doorschemeren).

En dan het volgende onderwerp: volgens Frans Verstappen kan een goed

college een grote bijdrage leveren in het leerproces. (Je zou toch eens op de onderstreping moeten letten, Rob; je opmerking dat de opkomst bij colleges meestal hooguit 25% is -op welke gegevens baseer je dit trouwens-, doet niets af aan de bewering van Frans).

Een principieel bezwaar tegen colleges heb ik in Maffius nr. 4 niet kunnen ontdekken (maar wat niet is, kan nog komen). Eén praktische moeilijkheid, nl.: behoren multidisciplinaire colleges wel tot de reële mogelijkheden? Eerst moeten we echter de vraag stellen of colleges (zelfs in een multidisciplinair blok) wel multidisciplinair zouden moeten zijn. Als ik me bv. afvraag wat positieve eind-expiratoire druk is, zit ik niet bepaald te springen om een multidisciplinair antwoord. Omdat ik geloof, dat een serieuze planningsgroep bepaalde vragen moet kunnen zien aankomen, is er m.i. geen paragnostische geest nodig om de behoefte aan een of ander college te kunnen voorspellen. Overigens, wat vind je in dit verband van de artikelen achter in ieder werkboek? (zijn dat eigenlijk geen schriftelijke colleges?).

En verder:

- is er een groot verschil tussen "mijn ervaringen als tutor" en "mijn ervaring als tutor" (zie: de wenselijkheid van gediscipli-

- neerde medewerkers, Maffius nr.4);
- heb ik liever een goed getrainde tutor dan een gedisciplineerde;
- heeft "P.S. III" (over de toetsprestaties van groepen met al of niet inhoudsdeskundige tutor in blok 1.5) onder genoemd artikel in Maffius nr.4 waarschijnlijk alleen maar te maken met het kwaliteitsniveau van ons huidige (gelukkig niet lang meer bestaande) toetsysteem;
- wil ik best eens met Rob Winter praten over theorie en praktijk van onze onderwijsprincipes;
- zal iedereen die nieuwsgierig is gemaakt door de kreet "positieve eind-expiratoire druk" in zijn eigen zelfwerkzaamheid verdrinken, als hij niet tijdig een mini-college krijgt;
- hoop ik dat Rob ook dit artikeltje "alleraardigst" vindt.

Willy Pesch.

OORDELEN OVER MAX BEEKERS.

Iedereen heeft bepaalde normen en waarden waarmee hij de opvattingen en de houding van een ander beoordeeld. Hoe gevaarlijk het ook is, voor het handelen zal dat zelfs moeten leiden tot een goedkeuren of afkeuren. In het leven moet je kiezen! Dat is één.

Ik onderscheid bij mijn beoordeling van iemand twee (levens)houdingen: één die zichzelf waarde geeft door de weg naar een andere houding af te sluiten, en één die zichzelf waarde geeft door de weg naar een ander niet af te sluiten (vergelijk Dictatuur en Democratie, Descartes en Popper). Dat is twee. Dan nu concreet een samenvoeging: Max Beekers getuigt door zijn buitengewoon agressief en onbeschoft geschrift in Maffius over Frans Verstappen van een houding die gebaseerd lijkt (is?) op een totalitair = afsluitend denken. Beoordeel ik die houding naar mijn maatstaven, dan moet ik die -om te kunnen handelen- zelf ten zeerst afkeuren.

Conclusie: Afgezien van de inhoud -ook naar mijn mening moet de tutor alleen maar procesgericht zijn- wil ik het volgende dringende advies geven aan Max Beekers en anderen van zijn slag, om hun zeer onvolkomen houding aan een bezin-

ning te onderwerpen, aangezien deze niet leidt tot een vooruitgang op grond van wetenschappelijke argumenten maar tot een voortrekken door de man met de grootste mond; door de wet van de sterkste.

Fons Bongaerts.

Max Beekers hanteert in discussies een verwerpelijke methode: de repressief tolerante.

Hij vindt dat studenten en stafleden alleen afwijkende meningen mogen verkondigen om onlustgevoelens af te reageren. Dreigen sommige protesten te leiden tot structuurveranderingen dan worden die hardhandig en door hem persoonlijk onderdrukt. Het is deze dogmatiek die het experiment in Maastricht zal doen mislukken, niet de eerlijke poging van Frans Verstappen.

Jeff Koopman.

Ik heb een milder oordeel over mezelf.

Maar los daarvan: grote monden richten doorgaans weinig schade aan. Tal van nederlandse fakulteiten bevinden zich daarentegen in een toestand van komplette chaos, omdat de stafleden gewoon doen waar ze zin in hebben. Vandaar mijn (wel felle) uitval naar Frans' gedrag, met behoud van respekt voor Frans' mening.

Max.

De redactie van Maffius betreurt het, dat diskussies over zaken verworpen tot persoonlijke aanvallen.

Wij stellen het op prijs hierbij te verklaren, dat wanneer er in de toekomst dit soort reacties op artikelen en standpunten van redactieleden of van andere auteurs blijven binnenkomen, wij ernstig overwegen ze niet meer te plaatsen.

Er is niets tegen een felle polemiek waarin mensen met naam en toenaam worden genoemd, maar wij beschouwen het als een aantasting van de vrije meningsuiting wanneer deze ontardt in persoonlijke aantijgingen.

Vanzelfsprekend geldt dit uitgangspunt ook voor bijdragen van de redactieleden zelf.

De Redactie.

Een grote muil vervangt twee diploma's.

Bernard Seulstein (Standaard modern citatenboek).

De inhoudsdeskundige tutor

hoofdstuk 2

Allereerst wil ik de schrijvers van de reacties op het artikel "de wenselijkheid van een inhoudsdeskundige tutor" in Maffius no. 3, 2e jaargang danken voor hun bijdrage aan deze gedachten uitwisseling. Tevens wil ik mijn excuses aanbieden aan diegenen, die zich gekwetst voelden door de provocerende toon van het artikel. In dit hoofdstuk wil ik provocaties naar beste vermogen vermijden en zuiver zakelijk op het onderwerp ingaan. Ik zal daarom reacties mijnerzijds op emotionele en minder genuanceerde fragmenten uit bovengenoemde artikelen achterwege laten en me alleen bezighouden met rationele argumenten. Centraal stond de bewering: In ons systeem kan niemand als inhoudsdeskundige tutor optreden, want de blokken zijn multidisciplinair. Dit lijkt zo evident, dat velen hier opgehouden zijn met verder denken. Mijn visie op de inhoudsdeskundige tutor moet begrepen worden vanuit het kennisniveau van de afstuderende arts. Deze zal een bepaalde (in feite nog nergens omschreven) hoeveelheid kennis moeten bezitten van alle specialistische vakken, die samen de geneeskunde vormen. Deze kennis berust voor een groot gedeelte op feiten, die voor de student nog nieuw zijn. Dit in tegenstelling tot de kennis van de psychosociale vakken, want die bestaat uit alledaagse verschijnselen, die volgens bepaalde visies gestructureerd worden. Zo valt het te begrijpen dat een volwassene na een 10 to 20-jarige ervaring met het onderwijs best een aardig woordje hierover kan meepraten; of dat een moeder haar kind psychologisch verantwoord kan opvoeden; maar ook dat een niet-medisch geschoolde geen snars begrijpt van een spontaan ontstane pijn in zijn bovenbeen (als voorbeeld). Begrijp me goed: ik wil hiermee niet zeggen, dat de medische wetenschap zich op een hoger niveau bevindt als de psychosociale wetenschappen, maar, omdat daar nu eenmaal een hoeveelheid extra kennis voor verworven moet worden, op een ander niveau. Vanuit deze visie is de behoefte aan een gedragswetenschappelijke inhoudsdeskundige tutor in het medische onderwijs dan ook minder groot dan van een medisch-inhoudsdeskundige tutor.

Dan blijft nog staan de uitspraak dat een medicus niet tegelijk anatoom, fysioloog, patholoog, internist etc. kan zijn. Hiervoor ga ik terug naar het begin van dit betoog. Vereist was een bepaalde hoeveelheid kennis van elk "somatisch" vak. Het is voor iedereen duidelijk, dat, ook hier in Maastricht, de student niet de gezamenlijke kennis van de aanwezige wetenschappelijke staf kan beheersen. Het niveau, waarop elk vak beheerst moet worden dient afgestemd te zijn op zijn toekomstig functioneren als huisarts. De vakidiotie, die op menige universiteit hoogtij viert, dient verworpen te worden. De multidisciplinair samengestelde planningsgroepen zijn hiervoor een redelijke waarborg (ofschoon Roelof Willighagen, in de vorige Maffius, dit nog betwijfelde). Nu mag men veronderstellen dat een medicus de aangeboden stof in ieder somatisch gericht blok redelijk beheerst, met name de huisarts. Indien men dat niet accepteert, dan is mijn conclusie dat in Maastricht een soort super-arts opgeleid wordt (of zoals een collega onlangs uitriep: we hebben hier alleen maar Albert Einsteins.). Met andere woorden: een medicus is (gelukkig) multidisciplinair inhoudsdeskundig op het niveau waarop de leerstof dient te worden aangeboden. Dit alles neemt natuurlijk niet weg dat de student bij diepergaande bestudering de vakinhoudsdeskundige kan raadplegen. Dit is ook de aangewezen persoon

om moeilijke onderwerpen (de tijd zal het leren) eventueel in kollege-
vorm te verduidelijken. Tot zover mijn visie op de inhoudsdeskundige
tutor in het medische onderwijs. In hoeverre een tutor (al of niet
inhoudsdeskundig) goed funktioneert binnen een onderwijsgroep is na-
tuurlijk een heel andere zaak. Van welke factoren dit afhankelijk is,
weet de echte vakinhoudsdeskundige Max Beekers veel beter dan onder-
getekende. De voordelen van een inhoudsdeskundige tutor boven een
niet-inhoudsdeskundige zijn in de 3 reacties niet aangevallen, waaruit
ik afleid dat die geaccepteerd zijn.

Dat de zelfwerkzaamheid van de student aangetast zou worden, lijkt een
reële angst binnen het Maastrichtse onderwijssysteem. Maar een angst
waarvoor? Het is naar mijn mening een zaak, waar de student zelf verant-
woordelijk voor is. Mag hij zelf uitmaken, hoe hij zijn kennis verwerft?
Bovendien zal een goede inhoudsdeskundige tutor hierin juist regulerend
optreden. Zelfs al zou een slechte inhoudsdeskundige tutor puur frontaal
onderwijs tegen de zin van de groep in geven (wat volgens mij niet kan),
dan staat de student nog niets in de weg om deze kennis volgens het
zelfwerkzaamheidsprincipe eigen te maken.

Nogmaals wil ik hier onderstrepen de eventuele mogelijkheden die een
inhoudsdeskundige tutor heeft in de voortgangsevaluatie.

Omdat de reacties op de wenselijkheid van een inhoudsdeskundige tutor
nogal negatief waren en sommigen denken dat ondergetekende helemaal
alleen staat in de strijd voor de inhoudsdeskundige tutor, wil ik wijzen
op de uitspraak van de eerste-jaars over onderwijsblok 1.5 in Maffius II
nr.3 dat ook zij een inhoudsdeskundige als tutor prefereerden.
Gaarne nieuwe reacties tegemoetziende,

Frans Verstappen

De inhoudsdeskundige tutor

hoofdstuk 2

De inhoudsdeskundige tutor is een belangrijke rol in de leeromgeving. Hij/zij is verantwoordelijk voor de inhoudelijke begeleiding van de studenten. Dit betekent dat de tutor de kennis en vaardigheden van de studenten moet kunnen beoordelen en daarop inspelen. Het is belangrijk dat de tutor goed kan communiceren en in staat is om vragen te beantwoorden en de studenten te helpen bij het oplossen van problemen. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te motiveren en hen te helpen bij het ontwikkelen van hun eigen leerstrategieën. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het stellen van doelen en het opstellen van een leerplan. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun kritische denkvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het analyseren van informatie en het formuleren van conclusies. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun communicatieve vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het schrijven van essays en het presenteren van hun werk. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun zelflerende vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het zoeken naar informatie en het toepassen van deze informatie op hun eigen leerproces. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun sociale vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het werken in groepen en het oplossen van conflicten. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun professionele vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het schrijven van CV's en het solliciteren op vacatures. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun persoonlijke vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun zelfvertrouwen en het stellen van doelen. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun ethische vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het nemen van ethische beslissingen en het handelen volgens ethische principes. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun culturele vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het begrijpen van verschillende culturen en het respecteren van verschillen. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun digitale vaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het gebruik van digitale tools en het vinden van informatie op het internet. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun taalvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het verbeteren van hun spelling en grammatica. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun rekenvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het oplossen van wiskundige problemen. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun muziekvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het leren van muziekinstrumenten en het schrijven van muziek. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun sportvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het leren van sporttechnieken en het deelnemen aan sportwedstrijden. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun kunstvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het leren van kunsttechnieken en het maken van kunstwerken. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun handvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het maken van handgemaakte objecten en het ontwikkelen van hun creativiteit. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun taalvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het verbeteren van hun spelling en grammatica. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun rekenvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het oplossen van wiskundige problemen. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun muziekvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het leren van muziekinstrumenten en het schrijven van muziek. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun sportvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het leren van sporttechnieken en het deelnemen aan sportwedstrijden. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun kunstvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het leren van kunsttechnieken en het maken van kunstwerken. De inhoudsdeskundige tutor moet ook in staat zijn om de studenten te helpen bij het ontwikkelen van hun handvaardigheden. Dit kan bijvoorbeeld door de studenten te helpen bij het maken van handgemaakte objecten en het ontwikkelen van hun creativiteit.

officiële informatie

Bij de promotie van P. Cuypers

Zoals bekend zal op 7 mei a.s. de eerste promotie aan de Rijksuniversiteit Limburg plaats vinden.

Peter Cuypers verdedigt dan zijn proefschrift dat is getiteld: 'Dynamic ellipsometry, biochemical and biomedical applications'. Promotor is prof. dr. C. Hemker; dr. L. Vroman (Brooklyn NY, USA) en prof. dr. H.D. Ohlenbusch treden op als coreferenten.

Het is de bedoeling dat studenten en - 'voor zover de dienst het toelaat' - medewerkers van de universiteit deze plechtigheid zullen bijwonen.

Deze promotie is weliswaar de eerste van de RULimburg maar het is bijlange niet de eerste keer dat in het Hoofdgebouw aan de Tongerestraat een promotieplechtigheid plaats vindt. Zoals bekend hadden de Jezuiten die hier voorheen woonden het 'ius promovendi' en in de loop der jaren is hier dan ook vele malen de doctorsbul uitgereikt.

Een promotie betekent de definitieve afronding van een academische opleiding.

Wie in Nederland zijn studie aan een universiteit of hogeschool met goed gevolg beëindigd heeft mag zich academicus noemen. Hij kan de titel drs. of - voor bepaalde studierichtingen mr. of ir. voeren.

Eigenlijk is het de bedoeling dat deze academicus daarna gaat laten zien dat hij in staat is tot het verrichten van zelfstandig wetenschappelijk werk op goed niveau. Hij kiest daartoe een zogenaamd promotie-onderwerp (of dissertatie-onderwerp). Dat is een doorgaans vrij nauw begrensd en specialistisch onderdeel van zijn vak, waarvan hij een diepgaande studie gaat maken om aldus een oorspronkelijke, eigen bijdrage aan de wetenschap te leveren. Vaak zal voor zo'n studie vereist zijn dat hij onderzoeken of experimenten verricht. Hij ondervindt bij de opzet en de uitvoering ervan steun van een hoogleraar in het betreffende vakgebied. Dat is zijn promotor. Deze begeleidt de promovendus bij zijn arbeid.

De promovendus schrijft over het resultaat van zijn studie een boek, het zogenaamde proefschrift of de dissertatie. Wanneer hij dat voltooid heeft, als zijn promotor er mee instemt en als zijn universiteit het aanvaardt kan de eigenlijke promotieplechtigheid plaats vinden. De instemming van de universiteit is gebonden aan de goedkeuring door twee deskundigen, de zgn. coreferenten.

De promovendus geeft zijn boek uit en biedt het aan om het in een academische zitting te verdedigen tegen kritiek (opposities) die er tegen zal worden ingebracht. Het boek wordt vergezeld van een aantal korte stellingen die op het promotie-onderwerp betrekking hebben. Bovendien moeten er zes stellingen zijn toegevoegd die buiten het strikte vakgebied van de promovendus liggen. Dat gebruik stoelt op de oude gedachte dat de universiteit mensen geleerd moet hebben wetenschappelijk te denken en te werken ook buiten het beperkte gebied van hun vak.

Vaak is de laatste stelling van een wat ludieke aard.

In Nederland is de promotieplechtigheid doorgaans een formaliteit: het staat al vast dat de promovendus zal promoveren (hij kan dus niet zakken). Nu krijgt hij de gelegenheid in een academische plechtigheid in de kring van zijn vakbroeders en mede-wetenschappers zijn proefschrift te verdedigen. Deze plechtigheid schijnt haar wortel te vinden in oude riddergebruiken: de jonge ridder had daar een soort inwijdingsritueel te doorstaan waarbij hij zich met wapen en schild teweer moest stellen tegen de aanvallen van de gezeten ridderschap. De promotieplechtigheid heeft ook nu nog iets van een spel. De kleidij van hoogleraren en lectoren die in een krans (corona) vooraan gezeten zijn duidt daar al op. Vaak zijn ook de aanvallen die de promovendus heeft te doorstaan meer speelse plaagstoten dan ernstig gemeende pogingen hem pijnlijk te treffen. Maar zoals dat gaan kan: soms verkeert het spel in bloedige ernst. Het kan voorkomen dat een promovendus zich in het uur dat de plechtigheid duurt moet teweer stellen tegen fundamentele en soms grimmige aanvallen en kritiek. Hij heeft daarbij het voordeel dat hij doorgaans beter dan wie ter wereld ook thuis is op dit heel speciale vakgebied.

Hij heeft anderzijds het nadeel dat hij tevoren niet weet welke opposities zullen worden ingebracht zodat soms hoge eisen worden gesteld aan zijn improvisatievermogen en aan zijn tegenwoordigheid van geest, die hem in staat moeten stellen snel zijn verweer te vinden.

Hij laat zich bij de plechtigheid weliswaar terzijde staan door een tweetal goede vrienden - de paranympnen - maar veel meer dan de morele steun van hun aanwezigheid kunnen deze hem doorgaans niet bieden.

Soms komt de uitroep 'Hora est' (het is tijd!), waarmee al sinds de middeleeuwen de pedel (ceremoniemeester) een einde maakt aan de plechtigheid, voor de promovendus dan ook als een verlossing.

Wanneer de tijd voor de verdediging van het proefschrift voorbij is trekken de leden van de corona zich terug voor beraad.

Daarna wordt aan de promovendus plechtig de doctorsbul uitgereikt. Hij mag zich daarna tooien met de enige wetenschappelijke titel die van oudsher ook internationale erkenning vond: hij is voortaan niet meer drs. maar doctor (dr.).

J.O.

Aan alle medewerkers en studenten
van de
Rijksuniversiteit Limburg

Maastricht, 26 april 1976

Graag wil ik U allen hierbij uitnodigen de promotie van Peter Cuypers op vrijdag 7 mei a.s. om 15.00 precies in de Aula van onze Universiteit bij te wonen.

Na enig beraad is er voor gekozen vanwege de Universiteit geen formele uitnodigingen voor deze plechtigheid te doen uitgaan. Ik wil er echter geen twijfel over laten bestaan, dat ik het erg op prijs zal stellen wanneer de leden van de universitaire gemeenschap door hun aanwezigheid het belang van deze eerste promotie willen onderstrepen.

Met vriendelijke groet,

Prof. Dr. H.A. Tiddens
Rector Magnificus

Mededeling

Op vrijdag 7 mei a.s. is het Trefcentrum geopend vanaf 12.00 uur.

Aula open : 14.30 uur

De deuren van de Aula worden om 14.55 uur gesloten. Iedereen wordt verzocht na het einde van de plechtigheid zijn plaats pas te verlaten, wanneer Peter Cuypers en zijn directe relaties, de Commissie en hun echtgenotes de zaal verlaten hebben.

Na afloop wordt er een borrel aangeboden door het College van Bestuur en bestaat uiteraard de mogelijkheid Peter Cuypers te feliciteren. Om 19.00 uur is de receptie afgelopen.

Het is de (spontane) bedoeling, dat Peter Cuypers als eerste promovendus aan onze universiteit, 7 mei a.s. een cadeau aangeboden krijgt van ons allen !

Wij hebben al een idee wat het zou moeten worden, maar omdat Peter dat uiteraard niet mag weten, kunnen wij dat hier (op papier) niet vertellen. Het kost wel een bom duiten, maar het is beslist de moeite waard.

Per locatie zal bij jullie aangeklopt worden voor een kleine c.q. grote bijdrage:

Studenten	: Job Metsemakers
Hoofdgebouw	: Math Tonnaer
Vijverdal	: Marga Mommers
Provisorium	: Irene Bindels

Dank bij voorbaat.

Opiniepeiling Kiesreglement Faculteitsraad

Tussen 7 en 14 april is door het Stembureau op verzoek van het Faculteitsbestuur van de Faculteit der Geneeskunde een tweede opiniepeiling gehouden onder het wetenschappelijk corps.

Doel van deze opiniepeiling was vast te stellen op welke wijze het wetenschappelijke corps in kiesdistricten moet worden opgesplitst.

In grote lijnen is de uitslag van deze opiniepeiling als volgt:

1e voorkeur: drie lijsten + een vrije lijst

2e voorkeur: drie lijsten

3e voorkeur: vijf lijsten + een vrije lijst

Overigens was de deelname aan deze opiniepeiling bedroevend laag. Slechts 51 % van de biljetten werd bij het Stembureau terugontvangen.

De ontwikkeling Rijksuniversiteit Limburg in de nabije toekomst1. Algemene Faculteit

Nu de Wet Rijksuniversiteit Limburg aangenomen is, lijkt het voor de niet direct betrokkenen alsof er een stilte gevallen is rond de ontwikkeling van de Algemene Faculteit.

Toch heeft de afdeling Onderwijs en Onderwijsontwikkeling gestaag op dit vlak doorgewerkt. Naar te voorzien is zullen in de nabije toekomst de ontwikkelingen weer in een stroomversnelling gaan geraken.

Door het College van Bestuur is het besluit genomen dat er op zo kort mogelijke termijn enkele commissies zullen worden samengesteld die zich hiermee zullen gaan bezig houden.

1.1. Commissie Voorbereiding Studieprogramma's Algemene Faculteit

Deze commissie zal zich allereerst moeten bezig houden met het opstellen van uitgangspunten voor de eerste onderwijsprogramma's van de Algemene Faculteit. Natuurlijk zullen deze uitgangspunten nauw moeten aansluiten bij de bestaande basisfilosofie van de Faculteit der Geneeskunde.

Vervolgens zou deze commissie moeten aangeven aan welke onderwijsprogramma's (op het niveau van wetenschappelijk onderwijs) in feite te denken valt. Er zijn in de loop van de jaren tal van heel uiteenlopende suggesties gedaan voor onderwijsprogramma's die door de Algemene Faculteit verzorgd zouden kunnen worden. De Commissie Voorbereiding Studieprogramma's zal mogelijk tot aanvulling en vervolgens tot weging van deze suggesties moeten komen; zij zal ook moeten aangeven welke prioriteiten er het beste aangelegd kunnen worden.

Het College van Bestuur zal aan deze commissie vragen vooral aandacht te geven aan de mogelijkheden tot het opzetten van programma's voor 'bestuur en management' en voor 'algemene vorming'.

Bij 'bestuur en management' wordt dan gedacht aan een academische opleiding voor leidinggevende functionarissen op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs, welzijnswerk en maatschappelijke dienstverlening.

De commissie zal als volgt worden samengesteld:

- Dr. J.G.H. Tans, voorzitter;
- Drs. B.C.M.E. Niessen, secretaris;
- Dr. W.H.F.W. Wijnen,
- zes leden van buiten de RULimburg.

1.2. Projectgroep Algemene Faculteit

Deze is bedoeld als een werkgroep die de grote commissie in haar werkzaamheden bijstaat. Voorzitter is Dr. W.H.F.W. Wijnen, secretaris Mr. Th.G.M. Vermeegen; verder zullen een nog aan te wijzen onderwijskundige en een secretaresse deel uitmaken van deze projectgroep. Afhankelijk van de aard van de concrete activiteiten zal de projectgroep worden uitgebreid met deskundigen op de betreffende gebieden.

2. Ontwikkeling van de universiteit

2.1. Onderlinge afstemming van Hoger Beroepsonderwijs en Wetenschappelijk Onderwijs

Bij de parlementaire behandeling van de wet is herhaalde malen benadrukt dat de RULimburg een bijzondere taak zou hebben bij de onderlinge afstemming van HBO en WO. Het is niet zo eenvoudig op dit vlak concrete initiatieven te ontwikkelen. Er treden immers in den lande - vooral door allerlei nota's en door 'losse' uitspraken van bewindslieden, kamerleden e.a. - nogal wat stromingen aan het daglicht. Het moeilijke is daarbij dat deze stromingen veelal verschillende kanten uitvloeien.

Het College van Bestuur meent dat de universiteit niettemin ernst moet maken met de verdere ontwikkeling van deze opdracht.

Daartoe wordt ingesteld de Commissie Universitaire Ontwikkeling. Deze zal als volgt worden samengesteld.

- het College van Bestuur met zijn secretaris;
- 3 vertegenwoordigers van de Medische Faculteit, onder wie de decaan;

- 3 vertegenwoordigers namens de Algemene Faculteit onder wie de decaan en 1 of 2 leden die niet tot de RULimburg behoren. Deze Commissie Universitaire Ontwikkeling zal de volgende opdrachten krijgen:

- zij zal de basisfilosofie voor de Algemene Faculteit ontwerpen, in samenhang met de bestaande basisfilosofie voor de Faculteit der Geneeskunde;
- vanuit deze commissie zal de RULimburg deelnemen aan de discussies die alom gevoerd worden over de ontwikkelingen in het hoger onderwijs;
- zij zal concrete suggesties over samenwerking HBO - WO in de regio Zuid-Limburg beoordelen;
- zij zal de mogelijkheden scheppen waardoor feitelijke samenwerking tussen deze vormen van onderwijs mogelijk wordt.

2.2. Samenwerking HBO - WO op het vlak van de gezondheidszorg

Wanneer de RULimburg zich wil inzetten op het veld van de onderlinge verhouding HBO - WO, dan spreekt het - gezien de aanwezigheid van de Medische Faculteit - wel vanzelf dat daarbij de samenwerking tussen HBO en WO op het vlak van de gezondheidszorg speciale aandacht zal krijgen.

Binnenkort zal door de staatssecretarissen van Onderwijs en van Volksgezondheid een commissie worden ingesteld die een studie over deze samenwerking zal gaan maken.

Voor de RULimburg ligt daarnaast een speciale taak op enkele gebieden, zoals het stimuleren van de tot standkoming van een Paramedische Academie Limburg, de toewijzing van een HBOV aan deze provincie en het bevorderen van een betere onderlinge afstemming van de bestaande opleidingen in de gezondheidszorg. (De Paramedische Academie Limburg wordt gezien als de toekomstige samenhangende opzet van enkele in de regio reeds bestaande paramedische opleidingen, t.w. de opleidingen fysiotherapie van de gezamenlijke ziekenhuizen, de opleiding logopedie en arbeidstherapie van het Revalidatiecentrum Hoensbroek en de opleiding diëtiëk van de Wachtendonck in Heerlen.

De HBOV is de hogere beroepsopleiding verpleegkunde, die geïnitieerd wordt door de Sociale Academie in Sittard).

In een volgende nummer van Maffius zal worden aangegeven welke gedachten er in het kader van de universitaire ontwikkeling leven t.a.v. de deelname van de universiteit aan het opzetten van algemeen vormende programma's voor Hoger Onderwijs en aan haar deelname over de ontwikkelingen in het hoger onderwijs.

J.O.

Programma evaluatie studie eenheid 1.7

Over het functioneren van de onderwijsgroepen was men tevreden:

- werken vanuit onderwijsgroepen functioneel (2: 86)

(het eerste cijfer is het nummer van de vraag, het tweede cijfer is het percentage "ja" - antwoorden).

- goede samenwerking (8: 71)

- iedereen kon voldoende aan bod komen (9: 88).

24% Vond de tutor meer als inhoudsdeskundige optreden.

Slechts enkelen vonden de onderwijseenheid te zwaar (3: 14) en de taken te moeilijk (5: 12) en vonden dat er teveel voorkennis werd veronderstelt (10: 12).

Hoewel de taken niet te moeilijk gevonden werden, vond slechts 19% ze voldoende duidelijk.

Over de duidelijkheid van de omschrijving van de eisen waren de meningen verdeeld (7: 50).

De skills vormden een geïntegreerd onderdeel (13: 81) en sloten goed aan bij het onderwerp van dit blok (14: 90).

Over de verscheidenheid aan literatuur (15: 48) was men niet tevreden maar vooral niet over de bereikbaarheid (16: 38).

De waardering voor de literatuur varieerde van 29% tot 67%.

Het hoogst gewaardeerd werd de "asthma casus" (29: 93), daarna volgde taak 1: Begrippen (27: 74), daarna casus "Gezin Maas" (30: 64).

Hoewel de meesten de vragenlijst gebruikt hebben (17: 86) vond de helft dit geen zinvolle evaluatie-methode (18: 50).

Het commentaar op de verslagen werd door een minderheid nuttig gevonden (20: 38). Slechts een kwart van de studenten vond dat ze de verslagen snel genoeg terug kregen. (20: 38).

Slechts een vijfde van de studenten vond dat de eindtoets te veel feitenkennis (49: 21) vroeg en de vragen te detaillistisch waren (50: 21).

De helft vond de vragen te veel afgestemd op de literatuur (51: 45) en had graag vragen gehad aan de hand van een "geval" (52: 50)

Als totaalindruk gaf 40% aan dat dit blok in het algemeen goed verlopen was. Jammer was het dat de anderen niet duidelijk aangaven waar de problemen lagen en geen suggesties voor verbetering aanreikten.

● Lezingen Dr. Leo Vroman

In verband met de promotie van Peter Cuypers zal begin mei de in de Verenigde Staten wonende Nederlandse bioloog en literator Dr. Leo Vroman in ons land zijn.

Hij zal in deze periode de volgende lezingen verzorgen:

● maandag, 10 mei, 17.00 uur, Maaspaviljoen Maastricht:

lezing onder de titel 'Amerika', over een aantal aspecten van de Amerikaanse samenleving en over zijn ervaringen aldaar.

Voor deze lezing zijn uitgenodigd de leden van het Nederland-Amerika Instituut Limburg, studenten en medewerkers van de universiteit, de Toneelacademie en de scholen van voortgezet onderwijs in Maastricht.

Na afloop zal een gezamenlijke borrel worden genuttigd (voor eigen rekening).

● dinsdag, 11 mei, 16.00 - 17.00 uur, Aula Hoofdgebouw:

lezing voor staf en studenten RULimburg. Dr. Vroman zal dan spreken naar aanleiding van zijn boek 'Bloed' (1968).

● woensdag, 12 mei, 16.00 - 17.00 uur, Aula Hoofdgebouw:

lezing voor staf en studenten van de universiteit.

Titel: 'Filosofie van de Biologische Methoden in de Geneeskunde'.

● donderdag, 13 mei, 16.00 uur, kamer 164 Biomedisch Centrum:

Seminar voor de leden van de faculteit over Ellipsometrie.

Leo Vroman (1915) studeerde biologie in Utrecht (1932-1939). Tijdens de tweede wereldoorlog verbleef hij in Japanse gevangenschap. Na de oorlog trok hij naar de Verenigde Staten waar hij thans als wetenschappelijk onderzoeker werkzaam is bij het Interface Laboratory van de Veterans Administration Hospital te Brooklyn (New York).

In zijn literaire werk circelt zijn belangrijkste thematiek rond de angst voor dood en leven en de bedreiging van de eigen droom- en leefwereld, waarbij hij zijn vrouw Tineke en zijn dochters Geraldine

en Peggy Ann voortdurend inschakelt.

Zowel zijn proza als zijn poëzie combineren de heel nabije, herkenbare realiteit met vergaande fantasie.

In 1965 ontving hij voor zijn hele oeuvre de P.C. Hooftprijs.

Enkele werken: Gedichten (1946), Tineke (1948), Twee Gedichten (1961), Bloed (1968).

● Voorzitter Onderwijscommissie

Op voorstel van de Onderwijscommissie is door het FBO R. Willig-hagen tot voorzitter van deze commissie benoemd. Hij volgt W. Wijnen op. Deze heeft het voorzitterschap neergelegd omdat hij het moeilijk te combineren vond met zijn functie als hoofd van de afdeling Onderwijsontwikkeling.

● Lectoraat Huisartsgeneeskunde

Dr. H. Muller is benoemd tot lector in de huisartsgeneeskunde.

● Lezing Theo Arts

De lezing die Theo Arts op 21 mei a.s. om 16.00 uur zou houden gaat in verband met de universitaire sportdag niet door.

Maandelijkse lijst van nieuw bij de Rijksuniversiteit in dienst getreden medewerkers en medewerksters.

wie wat waar

per april 1976

drs. A. van den Bogaard	wetenschappelijk medewerker	Medische Microbiologie
drs. J. Janbroers	wetenschappelijk medewerker	Fysiologie
dhr. C.J. Ruissen	technisch medewerker	Biofysica
drs. A.J.W. Vrijlandt	wetenschappelijk medewerker	Klinische Psychiatrie

per mei 1976

mej. M.L.G.J. van Benthem	secretaresse	Inwendige Geneeskunde
mej. E.G.M. Geurts	adm. medewerkster	Fysiologie
dhr. J.M.W. Langenveld	medewerker	Civiele Dienst
mej. A.S.S. Lathouwer	typiste	Civiele Dienst
mw. P.M.J. Schoenmakers-Vluggen	secretaresse	Dekanaat

Binnen de Rijksuniversiteit Limburg overgeplaatste medewerkster
per 1 april 1976

wie waait weg

per 1 mei 1976

drs. J. Foudraine	wetenschappelijk medewerker	Sociale Psychiatrie
-------------------	-----------------------------	---------------------

Geneeskunde en haar randgebieden

In het begin van dit kalenderjaar is aan alle leden van de facultaire gemeenschap een brief verzonden over het onderwerp "de geneeskunde en haar randgebieden".

Aan reeds bestaande of mogelijk gewekte belangstelling kon uiting gegeven worden door het inzenden van een bijgesloten belangstellingsformulier, hetgeen door 18 studenten en 8 personeelsleden werd gedaan.

In de eerste bijeenkomst van de geïnteresseerden werden plannen gesmeed om de inhoudelijk (wetenschapstheoretisch) zowel als kwantitatief (de verscheidenheid onder de z.g. randgebieden) veelomvattende problematiek op effectieve wijze te benaderen.

Afgesproken werd om enige literatuur door te nemen en daarna over belangrijke begrippen te discussiëren, zodat een gemeenschappelijk begrippenkader opgebouwd en tot gerichte bestudering van deelonderwerpen overgegaan kon worden.

In zeer grove lijnen is deze geplande ontwikkeling op gang gekomen, er zijn meerdere bijeenkomsten geweest, er is gediscussieerd, er zijn werkgroepjes m.b.t. deelonderwerpen (antroposofie, chinese geneeskunde, homeopathie, hypnose) ontstaan en er heeft een eerste rapportage vanuit deze subgroepen in de plenaire vergadering plaatsgevonden.

Ondanks een aantal niet geringe moeilijkheden, waarop ik over enige alinea's terugkom, acht de vergadering de tijd rijp om een deskundige uit te nodigen een inleiding over de materie te houden.

DE HEER H.S. VERBRUGH, ALS MEDICUS VERBONDEN AAN DE ERASMUS UNIVERSITEIT TE ROTTERDAM IS DAARTOE VERZOCHT EN BEREID GEVONDEN OP 5 MEI A.S. OM 16.00 uur EEN VOORDRACHT TE HOUDEN OVER HET BEGRIP PARADIGMA M.B.T.:

- DE (GANGBARE) GENEESKUNDE
- DE ALTERNATIEVE GENEESKUNDE
- DE MEDISCHE OPLEIDING

Aansluitend hierop zal, ondersteund door een aantal door de voornoemde vergadering geformuleerde vragen, een discussie volgen.

De bemoeienis van de langzamerhand tot werkgroep uitgroeïende groep actief geïnteresseerden wekt wellicht de indruk, dat de komende voordracht - en mogelijk de daarop volgende voordrachten m.b.t. deelonderwerpen - voor deze kleine kring bedoeld zijn.

Dit is niet zo, eenieder is van harte welkom, wel is het zo, dat de werkgroep in spē deze gelegenheden te baat zal nemen om de verdere studie nieuwe impulsen te geven.

Aansluitend op de meer formele, verslaggevende kant aangaande de facultaire activiteiten rond de alternatieve geneeskunde vind ik het vermeldenswaard welke obstakels zich voordeden en nog doen in het op gang komen van dit werk(groep)-verband.

Vermeldenswaard, omdat de ervaren moeilijkheden een zekere analogie vertonen met de onderwijsgroepen.

Allereerst het fenomeen van het absenteïsme, dat zich op twee manieren uitte:

1. Aangemelden (via het belangstellingsformulier) lieten het zonder enig bericht op alle tot nog toe belegde bijeenkomsten afweten (6 der 8 personeelsleden, voornamelijk w.p.)
2. Actieve participanten kwamen zonder berichtgeving niet opdagen.

Dit niet nakomen van afspraken is niet werkbaar, zeker niet wanneer er al een zekere taakverdeling in de vergadering heeft plaatsgevonden.

Voorts bleek herhaaldelijk, dat de afspraken t.a.v. het bestuderen van literatuur of ander "huiswerk", in onderling overleg tot stand gekomen, niet of onvoldoende werden nagekomen, zodat gesprekken op aanvaardbaar niveau niet mogelijk waren.

Tenslotte en waarschijnlijk behorend tot de vanzelfsprekendheid waarmee men meent gemaakte afspraken niet te hoeven nakomen, is het nog niet voorgekomen, dat de leden van de vergadering allen op tijd aanwezig waren.

De combinatie van absenteïsme en een weinig serieuze werkattitude heeft als effect, dat de werkgroep wisselend van samenstelling en niveau is, waardoor op zijn zachtst gezegd het tempo, waarin vruchtbaar gewerkt kan worden, vertraagd wordt.

Suggesties voor het voorkomen van struikelblokken als deze zijn welkom!

Jan Scholte.

Stichting Nederlands Studenten Kamerorkest

H.J. Schreuder
perschef 76
Lawickse Allee 104
Wageningen.

Wageningen, maart 1976,

Zeer geachte Redacteur, Redactrice,

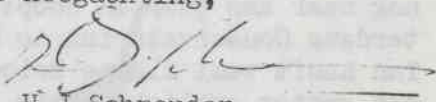
Het Nederlands Studenten Kamerorkest gaat zich binnenkort voorbereiden op de jaarlijkse tournee door ons land. Als perschef richt ik mij namens het bestuur tot U met het vriendelijke verzoek of U aandacht aan onze activiteiten wilt besteden in Uw medium.

Hierbij ingesloten vindt U een informatief over orkest, programma en tournee. Op de kenningsmakingsrepetitie die begin maart heeft plaatsgehad, is al enthousiast gemusiceerd. De dirigent, Frits Rox, was zeer verheugd over het muzikale spel van de orkestleden. Het grote succes van het NESKO in voorgaande jaren heeft alle kans gecontinueerd te worden.

Het gitaarconcert van de Braziliaan Heitor Villa-Lobos, geheel 'vanuit de gitaar' en waarschijnlijk 'al improviserend' geschreven, is in Nederland nog zelden uitgevoerd, hoewel de werken van deze componist steeds meer bewonderaars gaan tellen.

Ik ben U zeer erkentelijk, wanneer U deze informatie wilt publiceren in één van de eerstvolgende uitgaven van Uw blad en, indien mogelijk, met de voorverkoopadressen wilt opnemen in de agenda.

Namens het bestuur van het NESKO teken ik met de meeste hoogachting,

H.J. Schreuder.

Voorverkoopadressen:

- Amsterdam Muziekbeurs 'Amsterdam', Trompenburgstraat 111, 020-445767
B.V. Muziekhandel Saul B. Groen, Ferdinand Bolstraat 6, 020-762240
'CISKA', Stadsschouwburg, Leidseplein, 020-229011
- Doetinchem Boekhandel Raadgreep en Berrevoets, Hamburgerstraat 29, 08340-23119
Drogisterij Geurtsen, Varsseveldseweg 160, 08340-24812
Boekhandel Nieuwenhuis, kerkstraat 28, Doesburg, 08334-2308
Praktijk Van Noort en De Boer, B. Rijpstraweg 9, Zelhem, 08342-1672
(alleen van 9-12 en 14-15 uur)
- Epe Boekhandel Scholten, Hoofdstraat 1
- Groningen Albert Hahn B.V., Hereplein 1, 050-128858
Sigarenmagazijn Niewit, Rijkstraatweg, Haren, 050-344669
- Leiden Universiteitsboekhandel, kerk Rapsenburg 17, 071-124642
- Utrecht Muziekhandel 'De Elckfluit', Oude Gracht 305, 030-312051
hej. Yola Tak, Willem Barentzstraat 33, 030-715652
- Wageningen Muziekhandel Jarko de Boef, Hoogstraat, 08370-12930

Prijzen: f 8,50, C.J.P. f 4,50; in hatter toegang gratis, in Epe evt. afwijkend.

Adres NESKO tijdens repetitieperiode (16-23 april): Leenkuilen 6, Hatten,
tel. 05206-1760.

NEDERLANDS STUDENTEN KAMERORKEST

Nesko - informatief

maart 1976,

Het Nederlands Studenten Kamerorkest is in 1964 opgericht door een aantal oud-leden van het Nederlands Studenten Orkest, die zich meer op het spelen van kamermuziek wilden toeleggen.

Het orkest wordt ieder jaar opnieuw samengesteld uit een veertigtal studenten, met het streven deze amateurs in de gelegenheid te stellen op een zo hoog mogelijk peil met elkaar te musiceren.

De baten van de tournee worden afgedragen aan het University Assistance Fund. Deze organisatie helpt studenten en docenten die naar Nederland moesten vluchten omdat ze in eigen land niet meer veilig waren of ernstig gediscrimineerd werden wegens hun opinie, religie, ras of nationaliteit. Deze vluchtelingen komen uit alle delen van de wereld en worden hier dan opgevangen en begeleid met taalkursussen o.a. Het UAF wordt uitsluitend in stand gehouden door giften en contributies en verleent op het ogenblik een zestigtal studietoelagen.

Programma

In de paasvakantie wordt telkenjare tien dagen lang enthousiast en uiterst intensief gerepeteerd. Dit resulteerde de afgelopen jaren in concerten met een muzikaal peil waar pers en publiek, getuige de kritieken en reacties, zich meer dan lovend over uit lieten.

Frits Kox, dirigent van het Gewestelijk Orkest Zuid-Holland, zal het Nesko de komende tournee voor het eerst leiden. Hij heeft meerdere studentenorkesten gedirigeerd, in Duitsland gewerkt aan Hochschulen voor Opera en is dirigent en repetitor geweest van het operagezelschap Forum.

Het programma omvat de volgende werken:

G. Ph. Telemann	Don Quixote-suite voor strijkorkest en harpsichord,
Jean Françaix	Serenade voor klein orkest,
Heitor Villa-Lobos	Concert voor gitaar en klein orkest,
Jurriaan Andriessen	Resparation-suite voor blazers en
Gabriël Urbain Fauré	Pelleas et Mélisande - orkestsuite.

Een hoogtepunt in dit gevarieerde programma is wel het gitaarconcert, waarin Ton Huisman als solist zal optreden. Deze 21-jarige gitarist speelt nog maar zes jaar en hoopt volgend jaar zijn solistendiploma aan het Rotterdams Conservatorium te halen, waar hij les heeft van Dick Hooegeveen.

Ton heeft veel kleine soloconcerten gegeven met een educatief programma om een groter publiek kennis te laten maken met de veelzijdigheid van het gitaarspel. Ook is hij opgetreden met een strijkquintet van het R'dams Conservatorium in een gitaarconcert van Vivaldi en heeft hij de gitaarpartij in 'de Barbier van Sevilla' met Forum vertolkt. Hij geeft lessen privé en aan de Toonkunstmuziekschool te Dordrecht. Ook bekwaamt hij zich in de techniek van spelen van Abel Carlevaro, waarin een ontspannen handhouding centraal staat.

Tournee

De repetitieperiode in de bossen rond Hatten wordt afgesloten met een openbare generale repetitie in de N.H. Kerk aldaar op 23 april. Daarna volgen concerten in:

Leiden	zo	25 april	Lutherse kerk aan de Hooglandsche Kerkgr.
Epe	ma	26 "	Amfihal - Gemeentehuis
Wageningen	di	27 "	Verrijzeniskerk aan de Geertjesweg
Doetinchem	wo	28 "	Muziekschool, Bizetlaan 1
Utrecht	do	29 "	Geertekerk
Groningen	vr	30 "	Remonstrantse kerk, Coehoornsingel 14
Amsterdam	za	1 mei	De Duif.

Alle concerten vangen aan om 20.15 uur. De prijzen der plaatsen zijn f 8,50 en C.J.P.-f 4,50.

popagenda

- 1 mei: Jethro Tull, Vorst Nationaal Brussel
- 2 mei: Cat Stevens, Ahoyhal Rotterdam
- 4 mei: Cat Stevens, Vorst Nationaal Brussel
- 5 mei: Jethro Tull, Ahoyhal Rotterdam
- 6 mei: Rolling Stones, Vorst Nationaal Brussel (20.30 uur)
- 7 mei: Rolling Stones, Vorst Nationaal Brussel (19.00 uur)
- ★9 mei: Manhattan Transfer, Rai Congrescentrum Amsterdam
- 10 mei: Rick Wakeman, De Doelen Rotterdam
Keith Jarrei, Chourtie Haden Quartet, Tivoli Utrecht
- 11 mei: Rick Wakeman, Concertgebouw Amsterdam
David Bowie, Vorst Nationaal Brussel
- 13 mei: David Bowie, Ahoyhal Rotterdam
- 14 mei: David Bowie, Ahoyhal Rotterdam
Ella Fitzgerald met Tommy Flanagan Trio en Joe Pass en
Roy Eldridge, Concertgebouw Amsterdam (nacht)
- 23 mei: Chuck Berry, Congresgebouw den Haag
Rick Wakeman, Vorst Nationaal Brussel
- 29 mei: Rolling Stones en Robin Trower en Kokomo,
F.C. den Haag, Stadion den Haag
Taj Mahal, Paradiso Amsterdam
- 2 juni: Leonard Cohen, Concertgebouw Amsterdam
- 3 juni: Leonard Cohen, Doelen Rotterdam.

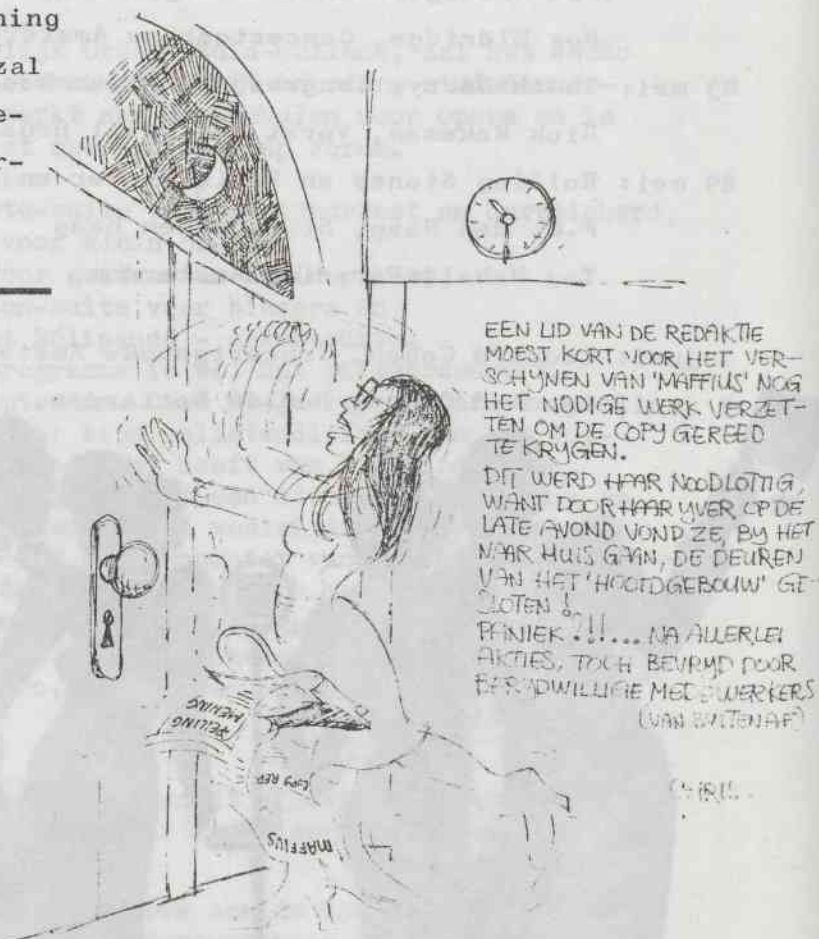
7de

PINKPOP OP 7 JUNI.

Traditiegetrouw begint op Pinkstermaandag 7 juni om 11.00 uur in het Burgemeester Damen-sportpark in Geleen het Pinkpopfestival, georganiseerd door het Buro Pinkpop. Het festival wordt dit jaar voor de zevende keer gehouden. Vorig jaar trok Pinkpop 32.000 bezoekers.

Het Buro Pinkpop is op het ogenblik nog in onderhandeling met twee omroepen in Hilversum voor een volledige t.v.-registratie in kleur.

Het programma, dat op ondertekening van de contracten na, rond is, zal omstreeks half mei definitief bekend worden gemaakt. Onder de artiesten zal waarschijnlijk Uria Heep zijn.

EEN LID VAN DE REDAKTIE MOEST KORT VOOR HET VERSCHIJNEN VAN 'MAFFIUS' NOG HET NODIGE WERK VERZETTEN OM DE COPY GEREED TE KRIJGEN.

DIT WERD HAAR NOEDLOTTIG, WANT DOOR HAAR YVER OP DE LATE AVOND VOND ZE, BIJ HET NAAR HUIS GAAN, DE DEUREN VAN HET 'HOOGDEBOUW' GESLOTEN!
PANIEK!!... NA ALLERLEI AKTIES, TOCH BEVIND DOOR BEREADWILLIGE MEDWERKERS (VAN BUITENAF)

CHRIS

1. Een plank voor de kop
2. Haar op de tanden
3. 2 linkerhanden
4. Hart op de verkeerde plaats
5. Een hart van steen
6. Een huid als een olifant
7. Naast zijn schoenen lopen
8. Op grote voet leven
9. Lange tenen hebben
10. Lange vingers hebben

DE WAARTEK

DE MARETAK

Natuurlijkhebbers, milieu-freaks, cholesterol-maniakken en macrobiotische slanke lijners, opgelet!

Sinds kort is Maastricht een swingend etablissement in Oud-Hollandse uitvoering rijker. Na veel gezeur is het een aantal enthousiaste mensen gelukt om ook hier een natuurwinkel van de grond te krijgen.

"De Maretak" zit naast de ROZ op de Van Hasseltkade 21b.

Met Annemarie en Ron, die in Utrecht enige ervaring hebben opgedaan in een vegetarisch restaurant ben ik een praatje gaan maken.

"Het is onze bedoeling om die produkten te verkopen, die zo dicht mogelijk bij de natuur staan, zoals ongepelde granen, bonen, brood, plantaardige olie, soja etc. Verder hebben we ook allerlei broodsmersels, eieren, boerenkaas, soja en -binnenkort- rietsuiker.

Een aantal produkten halen we bij de Kleine Aarde in Boxtel; er komt verder veel hier uit de buurt vandaan".

Er zijn vergevorderde plannen voor een restaurant-theeschenkerij in de ruimte achter de winkel. Daar zullen maaltijden van rond de vier gulden geserveerd worden, die een alternatief bieden voor de door velen zo vaak verfoeide volvette hap. Misschien iets voor Wip en Math.

Ook broodmaaltijden staan op het menu.

Ron: "De bezoekers gaan helemaal de sfeer bepalen, alles is mogelijk. We mikken op een rustige ontmoetingsplaats, niet direct de doorsnee kroeg".

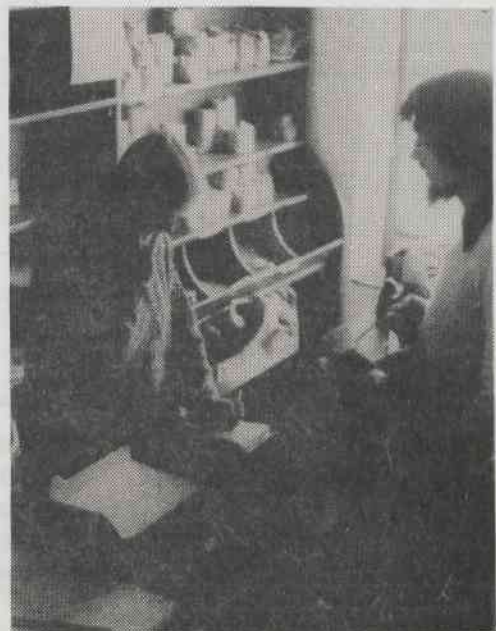
Het klinkt allemaal veelbelovend en ziet er wel gezellig uit.

De Maretak is van maandag tot vrijdag open tussen tien en half zeven.

Zaterdags van tien tot vijf.

Iedereen welkom!

Japie.

MAFFIUS

MAFFIUS, een blad of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit te Maastricht.

EXTRA
EDITIE

DE MARETAK

Waarom is de MARETAK zo populair? Omdat hij de beste kwaliteit heeft en de beste prijs. Hij is gemaakt van de beste materialen en is zeer duurzaam. Hij is ook zeer gemakkelijk te reinigen en te onderhouden. Hij is de perfecte keuze voor iedereen die op zoek is naar een betrouwbare en duurzame fiets.

De MARETAK is verkrijgbaar in verschillende uitvoeringen, zoals de MARETAK 100, de MARETAK 200 en de MARETAK 300. Elke uitvoering heeft zijn eigen kenmerken en is geschikt voor verschillende soorten rijders. De MARETAK 100 is de meest eenvoudige uitvoering, de MARETAK 200 is de meest populaire uitvoering en de MARETAK 300 is de meest geavanceerde uitvoering. Het is belangrijk om te kiezen voor de uitvoering die het beste bij uw behoeften past.

De MARETAK is niet alleen een fiets, maar ook een manier van leven. Het is een manier om de natuur te genieten, om sport te bedrijven en om de gezondheid te verbeteren. Het is een manier om de wereld te ontdekken en om nieuwe mensen te ontmoeten. Het is een manier om de MARETAK-geest te ervaren.

WAT BEEFT
 DE MARETAK
 DRUIFENDE MOTOR
 JAWEL!

